

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (osmého senátu)

12. července 2018^{*i}

„Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Evropský trh se silovými kabely – Rozhodnutí, kterým se konstatuje protiprávní jednání, které je v rozporu s článkem 101 SFEU – Jediné a trvající protiprávní jednání – Protiprávnost rozhodnutí o provedení kontroly – Přiměřená lhůta – Zásada řádné správy – Zásada osobní odpovědnosti – Solidární odpovědnost za zaplacení pokuty – Dostatečný důkaz o protiprávním jednání – Doba trvání protiprávního jednání – Pokuty – Přiměřenost – Rovné zacházení – Pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci“

Ve věci T-449/14,

Nexans France SAS, se sídlem v Courbevoie (Francie),

Nexans SA, se sídlem v Courbevoie,

zastoupených G. F. Forwoodem, avocat, M. Powellem, A. Rogers a A. Oh, solicitors,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, původně zastoupené C. Giolitem, H. van Vlietem a A. Biolanem, poté C. Giolitem a H. van Vlietem, jako zmocněnci, ve spolupráci s B. Dohertym, barrister,

žalované,

jejímž předmětem je návrh podaný na základě článku 263 SFEU, který zní zaprvé na zrušení rozhodnutí Komise C(2014) 2139 final ze dne 2. dubna 2014 v řízení podle článku 101 [SFEU] a článku 53 Dohody o EHP (věc AT.39610 – Silové kabely) v rozsahu, v němž se týká žalobkyně, a zadruhé na snížení výše pokut, které jim byly uloženy,

TRIBUNÁL (osmý senát),

ve složení A. M. Collins, předseda, M. Kančeva (zpravodajka) a R. Barents, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: C. Heeren, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 21. března 2017,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

I. Skutečnosti předcházející sporu

A. Žalobkyně a dotčené odvětví

- 1 Žalobkyně, Nexans France SAS a její mateřská společnost Nexans SA, jsou francouzské společnosti, které jsou činné v odvětví výroby a dodávek podzemních a podmořských silových kabelů.
- 2 Podmořské silové kabely jsou používány pro dopravu a distribuci elektřiny pod vodou a podzemní silové kabely jsou používány pro dopravu a distribuci elektřiny pod zemí. Silové kabely se dělí do tří kategorií: kabely nízkého napětí, kabely středně vysokého napětí a kabely vysokého a velmi vysokého napětí. Silové kabely vysokého a velmi vysokého napětí jsou ve většině případů prodávány jako součást projektů. Tyto projekty jsou kombinací silového kabelu a vybavení, zařízení a dalších nezbytných služeb. Silové kabely vysokého a velmi vysokého napětí jsou v celém světě prodávány velkým vnitrostátním provozovatelům sítí a dalším elektroenergetickým podnikům převážně v rámci veřejných zakázek.

B. Správní řízení

- 3 Dopisem ze dne 17. října 2008 poskytla švédská společnost ABB AB Komisi Evropských společenství řadu prohlášení a dokumentů týkajících se restriktivních obchodních praktik v odvětví výroby a dodávek podzemních a podmořských silových kabelů. Tato prohlášení a dokumenty byly předloženy v rámci žádosti o poskytnutí ochrany před pokutami ve smyslu oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. 2006, C 298, s. 17, dále jen „oznámení o shovívavosti“).
- 4 Od 28. ledna do 3. února 2009 provedla Komise v návaznosti na prohlášení ABB kontroly v prostorách společnosti Prysmian SpA a společnosti Prysmian Cavi e Sistemi Srl, a v prostorách žalobkyň.
- 5 Dne 2. února 2009 podaly japonské společnosti Sumitomo Electric Industries Ltd, Hitachi Cable Ltd a J-Power Systems Corp. společnou žádost o poskytnutí ochrany před pokutami podle bodu 14 oznámení o shovívavosti, nebo, podpůrně, o snížení její částky podle bodu 27 tohoto oznámení. Následně poskytly Komisi další ústní prohlášení a předaly jí další dokumenty.
- 6 V průběhu šetření zaslala Komise podnikům z odvětví výroby a dodávek podzemních a podvodních silových kabelů několik žádostí o informace podle článku 18 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích [101] a [102 SFEU] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205) a podle bodu 12 oznámení o shovívavosti.
- 7 Dne 30. června 2011 zahájila Komise řízení a přijala oznámení námitek týkající se následujících právnických osob: Pirelli & C. SpA, Prysmian Cavi e Sistemi Energia, Prysmian, The Goldman Sachs Group, Inc., Sumitomo Electric Industries, Hitachi Cable, J-Power Systems, Furukawa Electric Co. Ltd, Fujikura Ltd, Viscas Corp., SWCC Showa Holdings Co. Ltd, Mitsubishi Cable Industries Ltd, Exsym Corp., ABB, ABB Ltd, Brugg Kabel AG, Kabelwerke Brugg AG Holding, nkt cables GmbH, NKT Holding A/S, Silec Cable, SAS, Grupo General Cable Sistemas, SA, Safran SA, General Cable Corp., LS Cable & System Ltd, Taihan Electric Wire Co. Ltd a žalobkyň.
- 8 Od 11. do 18. června 2012 se všechny společnosti, kterým bylo oznámení námitek určeno, s výjimkou společnosti Furukawa Electric, zúčastnily správního řízení u Komise.

- 9 V rozsudcích ze dne 14. listopadu 2012, Nexans France a Nexans v. Komise (T-135/09, EU:T:2012:596), a ze dne 14. listopadu 2012, Prysmian a Prysmian Cavi e Sistemi Energia v. Komise (T-140/09, nezveřejněný, EU:T:2012:597), Tribunál částečně zrušil rozhodnutí o provedení kontroly určená žalobkyním a společností Prysmian a Prysmian Cavi e Sistemi Energia v rozsahu, v němž se týkala jiných silových kabelů než podmořských a podzemních kabelů vysokého napětí a materiálu souvisejícího s těmito jinými kabely, a ve zbývající části žalobu zamítl. Dne 24. ledna 2013 podaly žalobkyně kasační opravný prostředek proti prvnímu z těchto rozsudků. Rozsudkem ze dne 25. června 2014, Nexans a Nexans France v. Komise (C-37/13 P, EU:C:2014:2030), Soudní dvůr tento kasační opravný prostředek zamítl.
- 10 Dne 2. dubna 2014 přijala Komise rozhodnutí C(2014) 2139 final v řízení podle článku 101 [SFEU] a článku 53 Dohody o EHP (věc AT.39610 – Silové kabely), (dále jen „napadené rozhodnutí“).

C. Napadené rozhodnutí

1. Dotčené protiprávní jednání

- 11 Článek 1 napadeného rozhodnutí stanoví, že se několik podniků zúčastnilo v různých obdobích jediného a trvajících protiprávního jednání v rozporu s článkem 101 SFEU v odvětví „podzemních nebo podmořských silových kabelů (velmi) vysokého napětí“. Komise v podstatě konstatovala, že od února 1999 až do konce ledna 2009 se hlavní evropští, japoňští a jihokorejské výrobci podmořských a podzemních silových kabelů zúčastnili řady mnohostranných a dvoustranných schůzek a kontaktů s cílem omezit hospodářskou soutěž v oblasti projektů týkajících se podzemních a podmořských silových kabelů (velmi) vysokého napětí na určitých územích prostřednictvím dohody o rozdělení trhů a zákazníků, čímž narušili běžný průběh hospodářské soutěže (body 10 až 13 a 66 odůvodnění uvedeného rozhodnutí).
- 12 V napadeném rozhodnutí měla Komise za to, že kartelová dohoda má dvě hlavní konfigurace, jež tvoří složený celek. Přesněji řečeno podle Komise sestával kartel ze dvou částí, a sice:
- z „kartelové konfigurace A/R“, jež sdružovala evropské podniky zpravidla označované jako „členové R“, japonské podniky označované jako „členové A“, a konečně jihokorejské podniky označované jako „členové K“. Uvedená konfigurace umožňovala dosáhnout cíle rozdělit si území a zákazníky mezi evropské, japonské a jihokorejské výrobce. Toto rozdělení se uskutečňovalo podle dohody o „domovském území“, podle níž se japoňští a jihokorejské výrobci zdrželi konkurenčních projektů na „domovském území“ evropských výrobců, přičemž evropští výrobci se zavázali zůstat mimo trhy Japonska a Jižní Koreje. K výše uvedenému rozdělení se připojilo ještě rozdělení projektů na „územích vývozu“, a sice zbytek světa s výjimkou zejména Spojených států po určitou dobu dodržoval „kvótu 60/40“, což znamenalo, že 60 % projektů bylo vyhrazeno pro evropské výrobce a zbývajících 40 % pro asijské výrobce; a
 - z „evropské kartelové konfigurace“, která spočívala v rozdělení si území a zákazníků evropskými výrobci, pokud jde o projekty realizované na „domovském území“ nebo přidělené evropským výrobcům (viz bod 3.3 napadeného rozhodnutí a zejména body 73 a 74 odůvodnění tohoto rozhodnutí).
- 13 Komise konstatovala, že účastníci kartelové dohody stanovili povinnost sdělovat údaje, aby bylo možné sledovat dohody o rozdělení (body 94 až 106 a 111 až 115 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 14 Komise vzala v úvahu odlišnost účasti jednotlivých účastníků kartelové dohody na jejím provádění a rozdělila je do tří skupin. Nejdříve Komise vymezila hlavní účastníky kartelové dohody, ke kterým patřily evropské podniky: Nexans France a dceřiné společnosti společnosti Pirelli & C., dříve Pirelli

SpA, které se následně účastnily kartelové dohody (dále jen „Pirelli“) a Prysmian Cavi e Sistemi Energia; a japonské podniky: Furukawa Electric, Fujikura a jejich společný podnik Viscas, a Sumitomo Electric Industries, Hitachi Cable a jejich společný podnik J-Power Systems (body 545 až 561 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Dále Komise odlišila skupinu podniků, které sice nebyly součástí hlavní skupiny, přesto však nemohly být považovány za okrajové účastníky kartelové dohody a zařadila do této skupiny ABB, Exsym, Brugg Kabel a subjekt zřízený Sagem SA, Safran a Silec Cable (body 562 až 575 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Konečně měla Komise za to, že Mitsubishi Cable Industries, SWCC Showa Holdings. Ltd, LS Cable & System, Taihan Electric Wire a nkt cables se kartelové dohody účastnily okrajově (body 576 až 594 odůvodnění tohoto rozhodnutí).

2. Odpovědnost žalobkyň

- 15 Z důvodu přímé účasti na kartelové dohodě v období od 13. listopadu 2000 do 28. ledna 2009 bylo rozhodnuto o odpovědnosti Nexans France. Nexans byla shledána odpovědnou za účast na protiprávním jednání za období od 12. června 2001 do 28. ledna 2009 jakožto mateřská společnost Nexans France (body 712 a 714 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

3. Uložené pokuty

- 16 Článek 2 písm. c) a d) napadeného rozhodnutí ukládá pokutu ve výši 4 903 000 eur společnosti Nexans France (za období od 13. listopadu 2000 do 11. června 2001), a pokutu ve výši 65 767 000 eur společnosti Nexans France „společně a nerozdílně“ se společností Nexans (za období od 12. června 2001 do 28. ledna 2009).
- 17 Pro účely výpočtu výše pokut použila Komise ustanovení čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 a metodologii uvedenou v pokynech pro výpočet pokut uložených na základě uvedeného článku (Úř. věst. 2006, C 210, s. 2, dále jen „pokyny pro výpočet pokut z roku 2006“).
- 18 Pokud jde na prvním místě o základní částku pokut, Komise poté, co určila přiměřenou hodnotu tržeb podle bodu 18 pokynů pro výpočet pokut z roku 2006 (body 963 až 994 odůvodnění napadeného rozhodnutí), stanovila podíl této hodnoty tržeb odrážející závažnost protiprávního jednání podle bodů 22 a 23 uvedených pokynů. V tomto ohledu měla Komise za to, že protiprávní jednání bylo z povahy samé jedním z „velmi závažných“ omezení hospodářské soutěže, což odůvodňovalo sazbu za závažnost ve výši 15 %. Stejně tak Komise uplatnila zvýšení koeficientu závažnosti o 2 % u všech společností vzhledem ke kumulovanému tržnímu podílu a téměř celosvětovému zeměpisnému rozsahu kartelové dohody pokrývající především celé území Evropského hospodářského prostoru (EHP). Kromě toho měla Komise zejména za to, že chování evropských podniků bylo pro hospodářskou soutěž škodlivější než chování ostatních podniků, jelikož kromě jejich účasti na kartelové konfiguraci A/R si evropské podniky mezi sebou rozdělily projekty se silovými kabely v rámci evropské konfigurace kartelové dohody. Z tohoto důvodu stanovila Komise podíl hodnoty tržeb, které je třeba zohlednit z titulu závažnosti protiprávního jednání, na 19 % pro evropské podniky a na 17 % pro ostatní podniky (body 997 až 1010 odůvodnění uvedeného rozhodnutí).
- 19 Co se týče násobícího koeficientu týkajícího se doby trvání protiprávního jednání, Komise v případě společnosti Nexans France stanovila koeficient 8,16 pro období od 13. listopadu 2000 do 28. ledna 2009, a v případě společnosti Nexans stanovila koeficient 7,58 pro období od 12. června 2001 do 28. ledna 2009. Kromě toho započítala Komise v případě společnosti Nexans France do základní částky pokut dodatečnou částku (vstupní poplatek) ve výši 19 % hodnoty tržeb. Takto určená uvedená částka činila 70 670 000 eur (body 1011 až 1016 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 20 Pokud jde na druhém místě o úpravu základní částky pokut, Komise nezjistila přitěžující okolnosti, které by mohly mít vliv na základní částku pokuty stanovenou každému z účastníků kartelové dohody, s výjimkou společnosti ABB. Naproti tomu, pokud jde o polehčující okolnosti, rozhodla se Komise

odrazit ve výši pokut úlohu jednotlivých podniků v rámci provádění kartelové dohody. Komise tak o 10 % snížila základní částku pokuty uložené podnikům, které se zapojily do protiprávního jednání v malé míře, a o 5 % základní částku pokuty uložené podnikům, jejichž účast v kartelové dohodě byla průměrná. Komise kromě toho společností Mitsubishi Cable Industries a SWCC Showa Holdings poskytla za období před vytvořením společnosti Exsym a společností LS Cable & System a Taihan Electric Wire další snížení o 1 % proto, že nevěděly o některých aspektech jediného a trvalého protiprávního jednání, a z důvodu nedostatku odpovědnosti za toto protiprávní jednání. Naproti tomu žádné snížení základní částky pokuty nebylo uděleno podnikům patřícím mezi hlavní účastníky kartelové dohody, včetně žalobkyň (body 1017 až 1020 a 1033 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Komise kromě toho poskytla na základě pokynů pro výpočet pokut z roku 2006 dodatečné snížení ve výši 3 % společnosti Mitsubishi Cable Industries za její účinnou spolupráci mimo rámec oznámení o shovívavosti (bod 1041 odůvodnění uvedeného rozhodnutí).

II. Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

- 21 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 17. června 2014 podaly žalobkyně projednávanou žalobu.
- 22 V rámci organizačních procesních opatření upravených v článku 89 jeho jednacího řádu položil Tribunál (osmý senát) účastnicím řízení písemné otázky a vyzval Komisi k předložení dokumentů.
- 23 Při změně složení senátů Tribunálu byla na základě čl. 27 odst. 5 jednacího řádu Tribunálu soudkyně zpravodajka přidělena k osmému senátu Tribunálu (nové složení), kterému byla tudíž přidělena tato věc.
- 24 Účastnice řízení odpověděly na otázky Tribunálu ve stanovené lhůtě. Komise předložila jeden z požadovaných dokumentů a požádala o přijetí důkazního opatření, aby mohla poskytnout další dokumenty, o jejichž předložení žádal Tribunál, a sice přepis ústních prohlášení, která přednesla společnost J-Power Systems v rámci její žádosti o ochranu před pokutami společně se společnostmi Hitachi Cable a Sumitomo Electric Industries. Usnesením ze dne 17. ledna 2017 předseda osmého senátu Tribunálu přijal důkazní opatření směřující k tomu, aby Komise předložila dotčené přepisy prohlášení. Komise tomuto důkaznímu opatření vyhověla dne 24. ledna 2017.
- 25 Na návrh soudkyně zpravodajky se Tribunál rozhodl zahájit ústní část řízení. Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 21. března 2017.
- 26 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
 - zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž vychází z dokumentů, které byly od společnosti Nexans France získány protiprávně;
 - zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž konstatuje, že se Nexans France účastnila protiprávního jednání před 22. únorem 2001,
 - snížil výši pokut, které jim byly uloženy na výši odpovídající kratší době trvání a nižšímu koeficientu závažnosti, a
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 27 Komise navrhuje, aby Tribunál:
 - žalobu zamítl,
 - uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.

III. Právní otázky

- 28 Žalobkyně v rámci žaloby vznáší jak návrhová žádání směřující ke zrušení napadeného rozhodnutí, tak návrhová žádání směřující ke snížení výše pokut, které jim byly uloženy.
- 29 Pokud jde na prvním místě o návrhová žádání směřující ke zrušení, uvedená žádání směřují k úplnému nebo částečnému zrušení napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž je založeno na dokumentech získaných protiprávně od společnosti Nexans France, a v němž konstatuje, že se Nexans France účastnila protiprávního jednání před 22. únorem 2001.
- 30 Žalobkyně uplatňují na podporu svých návrhových žádání směřujících ke zrušení dva žalobní důvody. První žalobní důvod vychází z porušení čl. 20 odst. 2 až 4 nařízení č. 1/2003, rozhodnutí Komise ze dne 9. ledna 2009 (dále jen „rozhodnutí o provedení kontroly“), práva na obhajobu a článku 7 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), a druhý žalobní důvod vychází z nesprávného posouzení, pokud jde o určení data počátku účasti společnosti Nexans France na kartelové dohodě.
- 31 Pokud jde na druhém místě o návrhová žádání směřující ke snížení výše pokut, které byly žalobkyním uloženy, uvedená žádání směřují k tomu, aby Tribunál nahradil posouzení provedené Komisí svým posouzením tak, aby zohledňovalo chyby, kterých se Komise dopustila u prvků výpočtu uvedených pokut, a sice chyby týkající se doby trvání účasti společnosti Nexans France na protiprávním jednání a koeficientu závažnosti.
- 32 Na podporu návrhových žádání směřujících ke snížení výše pokut, které jim byly uloženy, uplatňují žalobkyně kromě pochybení Komise, které se týká doby trvání protiprávního jednání zpochybněné v rámci druhého žalobního důvodu, konkrétní žalobní důvod, který vychází ze zjevně nesprávného posouzení a z porušení povinnosti uvést odůvodnění a zásady rovného zacházení při stanovení koeficientu závažnosti pro výpočet pokut.

A. K návrhovým žádáním směřujícím ke zrušení

1. K prvnímu žalobnímu důvodu, který vychází z neexistence právního základu, porušení rozhodnutí o provedení kontroly, práva na obhajobu, čl. 20 odst. 2, 3 a 4 nařízení č. 1/2003 a článku 7 Listiny

- 33 Žalobkyně tvrdí, že některá opatření přijatá Komisí během kontroly provedené bez předchozího upozornění, kterými se musely řídit od 28. do 30. ledna a dne 3. února 2009 na základě rozhodnutí ze dne 9. ledna 2009 (dále jen „rozhodnutí o provedení kontroly“), jsou protiprávní a informace získané Komisí v tomto rámci by neměly být připuštěny do správního řízení ani zohledněny v napadeném rozhodnutí.
- 34 Žalobkyně vytýkají inspektorům Komise, že si pořídili kopie několika souborů elektronické pošty nalezených v počítači pana J. a v počítači pana R., jakož i kopii celého pevného disku počítače pana J., a že si tyto kopie s sebou odnesli, aby v nich následně v prostorách Komise v Bruselu (Belgie) vyhledávali informace relevantní pro šetření (dále jen „sporná opatření“).
- 35 Zprvce žalobkyně tvrdí, že tím, že úředníci Komise jednali tímto způsobem, překročili pravomoci, které jsou jim svěřeny na základě čl. 20 odst. 2 nařízení č. 1/2003. Žalobkyně zejména tvrdí, že podle čl. 20 odst. 2 písm. c) uvedeného nařízení nemohou tito úředníci zajistit nebo kopírovat dokumenty, aniž by je předem přezkoumali. V případě, že by tomu tak nebylo, mohla by se kontrola Komise podle jejich názoru omezit pouze na pořizování kopií celého počítačového systému společnosti, včetně pořizování kopií velkého množství dokumentů, které jsou zcela irelevantní pro účely šetření, aby je Komise zkoumala podle své libosti až ve svých prostorách v Bruselu.

- 36 Zadruhé kopie těchto dat pořízená ze strany Komise za účelem jejich pozdějšího šetření v jejich prostorách v Bruselu překročila podle žalobkyně podmínky rozhodnutí o provedení kontroly, které omezilo zeměpisný rozsah kontroly pouze na prostory společnosti Nexans.
- 37 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že sporná opatření porušila jejich právo na obhajobu v tom smyslu, že jim tato opatření bránila v možnosti uplatnit jejich zájmy. Žalobkyně se domnívají, že prodloužení kontroly o jeden a půl měsíce narušilo jejich možnost vážně posoudit účelnost předložené žádosti o ochranu před pokutami, neboť během tohoto období nemohly posoudit, jakou „významnou přidanou hodnotu“ lze přinést k důkazům, které již Komise shromáždila.
- 38 Začtvrté žalobkyně tvrdí, že vzhledem k tomu, že v projednávaném případě byla kontrola zahájena ve Francii, ale pokračovala v Belgii, měla Komise podle čl. 20 odst. 3 a 4 nařízení (ES) č. 1/2003 informovat Orgán pro hospodářskou soutěž (Belgie) o pokračování provádění kontroly v této zemi.
- 39 Zapáté žalobkyně tvrdí, že jelikož „hromadná“ kopie dat, do kterých Komise předtím nenahlédla, nespadá do pravomocí Komise na základě nařízení č. 1/2003, je takové zajištění svévolným a nepřiměřeným zásahem do sféry jejich soukromé činnosti, která je chráněna článkem 7 Listiny.
- 40 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.
- 41 Před podáním odpovědi na argumenty účastnic řízení je třeba se stručně vrátit k průběhu kontroly provedené v prostorách žalobkyně úředníky Komise.

a) K průběhu kontroly

- 42 Jak vyplývá z rozsudku ze dne 14. listopadu 2012, Nexans France a Nexans v. Komise (T-135/09, EU:T:2012:596), dne 28. ledna 2009 navštívili inspektoři Komise v doprovodu zástupců francouzského orgánu pro hospodářskou soutěž prostory společnosti Nexans France v Clichy (Francie), aby provedli kontrolu podle čl. 20 odst. 4 nařízení č. 1/2003. Tito inspektoři doručili společnosti rozhodnutí o provedení kontroly směřující k „Nexans a všem podnikům, které přímo nebo nepřímo kontroluje (kontrolují), včetně společnosti Nexans France“, a vysvětlivku k rozhodnutí o provedení kontroly.
- 43 Inspektoři si přáli zkoumat dokumenty a počítače některých zaměstnanců společnosti Nexans France, a to pana R. (zástupce generálního ředitele a ředitele marketingu – oddělení pro „vysoké napětí“), pana B. (generálního ředitele – oddělení pro „vysoké napětí“) a pana J. (ředitele prodeje a marketingu obchodní jednotky pro „zemní vedení vysokého napětí“). Inspektorům bylo sděleno, že pan J. je na služební cestě i se svým počítačem a vrátí se až v pátek 30. ledna 2009.
- 44 Inspektoři nejprve zkoumali dokumenty v tištěné podobě v kancelářích pánů R., B. a J. a v kanceláři jejich společné asistentky. Následně inspektoři přesunuli počítače pánů R., B. a D. (vedoucího projektu – oddělení pro „vysoké napětí“) do zasedací místnosti, která jim byla dána k dispozici. Za pomoci technologie digitální forenzní analýzy (dále jen „DFA“) pořídili přesné kopie pevných disků těchto počítačů a připravili je pro indexaci, která měla končit až následujícího dne. Na konci prvního dne kontroly byla zapečetěna kancelář pana J. a zasedací místnost, kterou měli inspektoři k dispozici. Druhý den kontroly pokračovalo vyhledávání informací v uvedených kopiích. Na konci dne byla zasedací místnost, kterou měli inspektoři k dispozici, opět zapečetěna.
- 45 Třetí den kontroly mohli inspektoři přezkoumat přenosný počítač pana J., který se vrátil do kanceláře. Zpočátku nebyl pořízen žádný záznam obsahu uvedeného počítače, ale použití DFA umožnilo nahlédnout do souborů, dokumentů a elektronické pošty, které byly z pevného disku tohoto počítače smazány, a konstatovat, že tyto dokumenty byly pro šetření relevantní. Inspektoři se rozhodli pořídit přesnou kopii tohoto pevného disku. Nicméně v této fázi šetření neměli inspektoři dostatek času k provedení takové kopie. Proto se rozhodli pořídit kopii vybraných dat a uložit je na elektronické

nosiče dat (dále jen „datové nosiče“), které měli v úmyslu vzít s sebou do Bruselu. Jednalo se o dva soubory elektronické pošty nalezené na přenosném počítači pana J., které byly uloženy na datové nosiče označené jako JABR 12 a JABR 13. Inspektoři také zkopírovali soubor elektronické pošty nalezený v počítači pana R. na dva datové nosiče označené jako JABR 14 a JABR 15. Tyto čtyři datové nosiče byly vloženy do zapečetěných obálek, které pak podepsal zástupce žalobkyně. Uvedené obálky byly odvezeny do kanceláří Komise v Bruselu. Počítač pana J. a jeden datový nosič nalezený v jeho kanceláři, který obsahoval dokumenty chráněné heslem, byly uloženy do skříně, kterou inspektoři zapečetili. Pevné disky počítačů Komise použité při kontrole byly následně smazány a poté již neobsahovaly žádné soubory pořízené během kontroly. Závěrem inspektoři informovali žalobkyně o tom, že jim oznámí datum pokračování kontroly. Žalobkyně uvedly, že upřednostňují, aby se případná kontrola pevného disku počítače pana J. uskutečnila v prostorách společnosti Nexans France, nikoliv v kancelářích Komise.

- 46 Inspektoři se vrátili do prostor společnosti Nexans France v úterý 3. února 2009. Otevřeli zapečetěnou skříň, ve které byl uložen datový nosič nalezený v kanceláři pana J. a jeho počítač. Inspektoři na místě zkontrolovali datový nosič, vytiskli z něj dva dokumenty, které si ponechali, a nosič vrátili zástupcům žalobkyně. Dále vyhotovili tři přesné kopie pevného disku počítače pana J., které byly uloženy na tři datové nosiče. Inspektoři předali zástupcům žalobkyně jeden ze tří datových nosičů a další dva dali do zapečetěných obálek a – poté, co vzali na vědomí, že žalobkyně zpochybňují legitimitu tohoto postupu – odvezli obálky do Bruselu. Inspektoři uvedli, že zapečetěné obálky budou otevřeny pouze v prostorách Komise za přítomnosti zástupců žalobkyně.
- 47 Zapečetěné obálky obsahující datové nosiče odnesené Komisí byly otevřeny v kancelářích v Bruselu dne 2. března 2009 za přítomnosti advokátů žalobkyně. Dokumenty uložené na těchto datových nosičích byly posouzeny a inspektoři vytiskli ty, které považovali za relevantní pro šetření. Druhá kopie těchto dokumentů v tištěné podobě, jakož i jejich seznam, byly předány advokátům žalobkyně. Přezkum všech dat uložených na dotčených datových nosičích trval osm pracovních dnů a skončil dne 11. března 2009. Kancelář, v níž byly dokumenty a datové nosiče předmětem šetření, byla na konci každého pracovního dne zapečetěna za přítomnosti advokátů žalobkyně a následující den v jejich přítomnosti opět otevřena. Na konci těchto operací byly smazány pevné disky počítačů, na kterých inspektoři Komise pracovali.

b) K údajné neexistenci právního základu sporných opatření

- 48 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že úředníci Komise jednali nad rámec pravomocí svěřených Komisi na základě čl. 20 odst. 2 nařízení č. 1/2003 tím, že pořídili přesné kopie pevného disku počítače pana J. a souborů elektronické pošty nalezených v uvedeném počítači a v počítači pana R. za účelem následného vyhledávání dokumentů relevantních pro šetření v prostorách Komise v Bruselu.
- 49 Úvodem je třeba připomenout, že podle článku 4 nařízení č. 1/2003 „[p]ro účely použití článků [101] a [102] Smlouvy má Komise pravomoci stanovené tímto nařízením“.
- 50 Článek 20 odst. 1 nařízení č. 1/2003 stanoví, že za účelem plnění povinností svěřených jí tímto nařízením může Komise provádět veškeré nezbytné kontroly podniků a sdružení podniků.
- 51 Pokud jde o pravomoci Komise k provádění kontrol, čl. 20 odst. 2 nařízení č. 1/2003 stanoví zejména následující:

„Úředníci a ostatní doprovázející osoby zmocněné Komisí ke kontrole jsou oprávněni:

[...]

- b) kontrolovat účetní knihy a ostatní obchodní záznamy, bez ohledu na to, v jaké formě jsou uloženy;

- c) kopírovat nebo získávat v jakékoli formě kopie nebo výpisy z těchto knih nebo záznamů;
- d) pečeti kterékoli podnikatelské prostory a účetní knihy nebo záznamy po dobu a v rozsahu, které jsou nezbytné pro kontrolu;

[...]“

- 52 V projednávané věci je třeba uvést, že praxe spočívající v pořízení přesné kopie pevného disku počítače nebo kopie dat uložených na nosiči digitálních dat se používá v rámci provádění DFA, kterou použili úředníci Komise v průběhu kontroly. Jak totiž uvádí Komise ve svých písemnostech, aniž to bylo žalobkyněmi zpochybněno, použití této technologie spočívá ve vyhledávání informací relevantních pro předmět kontroly na pevném disku počítače nebo na jakémkoliv jiném nosiči digitálních dat za pomoci speciálního softwaru s využitím klíčových slov. Toto vyhledávání vyžaduje, aby mu předcházela fáze nazvaná „indexace“, během které umístí software do katalogu všechna písmena a slova obsažená na pevném disku počítače či na jakémkoliv jiném nosiči digitálních dat, který je předmětem kontroly. Doba trvání této indexace závisí na velikosti dotčeného digitálního nosiče, ale obvykle je časově velmi náročná. Za těchto podmínek úředníci Komise pořizují obvykle kopii dat obsažených na nosiči digitálních dat podniku, který je předmětem kontroly, aby provedli indexaci dat, která jsou na něm uložena. V případě pevného disku počítače může být tato kopie pořízena jako jeho věrná kopie. Tato věrná kopie umožňuje získat přesnou kopii pevného disku, který je předmětem kontroly, která obsahuje všechna data nacházející se na tomto pevném disku právě v okamžiku, kdy je kopie pořízena, včetně souborů, které byly zdánlivě smazány.
- 53 V tomto ohledu je zaprvé třeba konstatovat, že v rozsahu, v němž, jak bylo vysvětleno v bodě 52 výše, se kopie dat uložených na nosiči digitálních dat podniku, který je předmětem kontroly, provádí za účelem provedení indexace, a v rozsahu, v němž je cílem této indexace následně umožnit vyhledávání dokumentů relevantních pro šetření, spadá pořízení takové kopie do pravomocí přiznaných Komisi na základě čl. 20 odst. 2 písm. b) a c) nařízení č. 1/2003.
- 54 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, z článku 20 odst. 2 písm. b) a c) nařízení č. 1/2003 nevyplývá, že se pravomoc Komise kopírovat nebo získávat kopie nebo výpisy z účetních knih a obchodních záznamů kontrolovaného podniku omezuje na účetní knihy a obchodní záznamy, které již byly zkontrolovány.
- 55 Kromě toho je třeba uvést, že takový výklad by mohl ohrozit užitečný účinek čl. 20 odst. 2 písm. b) uvedeného nařízení v rozsahu, v němž za určitých okolností může kontrola účetních knih a obchodních záznamů kontrolovaného podniku vyžadovat nebo být zjednodušena tím, že se jako v projednávaném případě předběžně pořídí kopie uvedených účetních knih nebo obchodních záznamů.
- 56 Proto je nutno konstatovat, že jelikož pořízení přesných kopií pevného disku počítače pana J. a kopií souborů elektronické pošty nalezených na uvedeném počítači a na počítači pana R. spadá do rámce provádění DFA úředníky Komise, jejímž předmětem je nalézt informace relevantní pro šetření, spadá taková operace do pravomocí uvedených v čl. 20 odst. 2 písm. b) a c) nařízení č. 1/2003.
- 57 Zadruhé, pokud je třeba argumentaci žalobkyň vykládat v tom smyslu, že žalobkyně vytýkají úředníkům Komise, že založili do vyšetřovacího spisu kopie souborů elektronické pošty nalezených v počítači pana R. a v počítači pana J. a přesnou kopii pevného disku tohoto posledně uvedeného počítače, aniž předem ověřili, že dokumenty obsažené v uvedených kopiích jsou relevantní s ohledem na předmět kontroly, uvedená argumentace nemůže obstát.
- 58 Jak totiž vyplývá z bodů 42 až 47 výše, úředníci Komise založili do vyšetřovacího spisu tištěnou verzi dotčených dokumentů až poté, co při kontrole dokumentů obsažených v kopiích souborů elektronické pošty nalezených v počítači pana R. a v počítači pana J. a v přesné kopii pevného disku posledně uvedeného počítače v prostorách Komise v Bruselu a za přítomnosti zástupců žalobkyně konstatovali, že některé z těchto dokumentů jsou relevantní *prima facie* ve vztahu k předmětu kontroly.

- 59 Je tedy třeba konstatovat, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, se úředníci Komise neomezili na to, že do vyšetřovacího spisu rovnou založili dokumenty obsažené v kopiích souborů elektronické pošty nalezených v počítači pana R. a v počítači pana J. a v přesné kopii pevného disku tohoto poslední uvedeného počítače, aniž předem ověřili jejich relevanci vzhledem k předmětu kontroly.
- 60 Zatřetí, pokud jde o argument žalobkyně, podle kterého úředníci Komise nebyli oprávněni v prostorách Komise vyhledávat informace relevantní pro šetření obsažené v přesné kopii pevného disku počítače pana J. a v kopiích souborů elektronické pošty nalezených v uvedeném počítači a v počítači pana R., je třeba uvést, že čl. 20 odst. 2 písm. b) nařízení č. 1/2003 nestanoví, jak tvrdí žalobkyně, že kontrola účetních knih a obchodních záznamů podniků podléhajících kontrole se provádí výhradně v jejich prostorách pokud, jako v projednávaném případě, uvedená kontrola nemohla být dokončena v původně předpokládané lhůtě. Uvedené ustanovení pouze zavazuje Komisi k tomu, aby při kontrole dokladů prováděné ve svých prostorách dodržovala tytéž záruky vůči kontrolovaným podnikům, jaké je povinna dodržovat při kontrole na místě.
- 61 Je přitom třeba konstatovat, že žalobkyně na jednání v odpovědi na otázku Tribunálu připustily, že Komisi nevytýkají, že při kontrole přesné kopie pevného disku počítače pana J. a kopií souborů elektronické pošty nalezených v uvedeném počítači a v počítači pana R. pořízené v jejich prostorách v Bruselu postupovala jiným způsobem, než jak by postupovala, kdyby tato kontrola probíhala v prostorách žalobkyně. Žalobkyně pouze tvrdí, že to, že taková kontrola byla provedena v prostorách Komise, je zbavilo možnosti poskytnout Komisi vysvětlení k dokumentům zkoumaným při této kontrole ze strany příslušných zaměstnanců.
- 62 V tomto ohledu stačí uvést, že žalobkyně netvrdí, že se Komise vyslovila proti tomu, aby při přezkumu dotčených kopií v prostorách Komise byli zástupcům žalobkyně nápomocni někteří z jejich zaměstnanců.
- 63 V každém případě je třeba připomenout, jak vyplývá z popisu skutkového stavu v bodech 46 a 47 výše, že dotčené kopie byly přepraveny do Bruselu v zapečetěných obálkách; že k otevření obálek obsahujících uvedené kopie a jejich přezkumu došlo v den dohodnutý s žalobkyněmi a za přítomnosti jejich zástupců; že prostory Komise, v nichž byla tato kontrola provedena, byly řádně chráněny zapečetěním; že dokumenty získané z těchto dat, které se Komise rozhodla založit do vyšetřovacího spisu, byly vytištěny a zapsány na seznam; že jejich kopie byla poskytnuta žalobkyním; a že na konci přezkumu byla s konečnou platností smazána přesná kopie pevného disku počítače pana J. a kopie souborů elektronické pošty nalezených v uvedeném počítači a v počítači pana R.
- 64 S ohledem na výše uvedené je namístě dospět k závěru, že Komise při kontrole nejednala nad rámec pravomocí, které jsou jí svěřeny ustanovením čl. 20 odst. 2 nařízení č. 1/2003. Výtku žalobkyně v tomto ohledu je tudíž nutné odmítnout.

c) K údajnému porušení rozhodnutí o provedení kontroly

- 65 Pokud jde o argument žalobkyně, podle kterého úředníci Komise tím, že vyhledávali informace relevantní pro šetření ve věrných kopiích pevného disku počítače pana J. a v kopiích souborů elektronické pošty nalezených v uvedeném počítači a v počítači pana R. v prostorách Komise, v podstatě porušili rozsah rozhodnutí o provedení kontroly, je třeba připomenout, že odůvodnění uvedeného rozhodnutí ohraničuje podle judikatury Soudního dvora pravomoci svěřené úředníkům Komise podle čl. 20 odst. 2 nařízení č. 1/2003 (rozsudek ze dne 18. června 2015, Deutsche Bahn a další v. Komise, C-583/13 P, EU:C:2015:404, bod 60).

66 Pokud jde v projednávaném případě o zeměpisný rozsah rozhodnutí o provedení kontroly, je třeba konstatovat, že v čl. 1 druhém pododstavci uvedeného rozhodnutí bylo uvedeno následující:

„Ke kontrole může dojít ve všech prostorách, které podnik řídí, a zejména v kancelářích nacházejících se na následující adrese: Rue Mozart 4–10, 92110 Clichy, Francie.“

67 Z rozhodnutí o provedení kontroly tedy vyplývá, že pokud kontrola „může“ probíhat „ve všech prostorách, které [žalobkyně] řídí“ a zejména v jejich kancelářích v Clichy, nemusí probíhat výhradně v jejich prostorách s úplným vyloučením možnosti Komise pokračovat v kontrole v Bruselu, jak tvrdí žalobkyně.

68 Pokud jde o časovou působnost rozhodnutí o provedení kontroly, je třeba uvést, že článek 2 tohoto rozhodnutí stanoví datum, od kterého mohlo ke kontrole dojít, avšak neuvádí datum, ke kterému měla skončit.

69 Je pravda, že neupřesnění data ukončení kontroly neznamena, že kontrola může probíhat po neomezenou dobu, jelikož Komise je v tomto ohledu povinna dodržet přiměřenou lhůtu v souladu s čl. 41 odst. 1 Listiny.

70 V projednávané věci je však třeba konstatovat, že v rámci tohoto žalobního důvodu žalobkyně netvrdí, že lhůta jednoho měsíce, která uplynula od kontroly v prostorách žalobkyň do pokračování této kontroly v Bruselu, byla nepřiměřená.

71 Z toho na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, vyplývá, že rozhodnutí o provedení kontroly nebrání tomu, aby úředníci Komise pokračovali ve vyhledávání informací relevantních pro šetření na přesných kopiích pevných disků počítačů některých zaměstnanců společnosti Nexans France v prostorách Komise v Bruselu.

72 S ohledem na výše uvedené je třeba dospět k závěru, že Komise tím, že při provádění kontroly přijala sporná opatření, neporušila ani rozsah rozhodnutí o provedení kontroly. Je tedy třeba odmítnout výtku žalobkyň v tomto ohledu.

d) K údajnému porušení práva na obhajobu

73 Žalobkyně tvrdí, že pozastavení činností pro výběr dokumentů relevantních pro předmět kontroly v období od 3. února 2009 do 2. března 2009, tedy do dne, kdy byly otevřeny zapečetěné obálky obsahující elektronická média, na nichž byl zkopírován obsah elektronické pošty některých zaměstnanců společnosti Nexans France a přesná kopie pevného disku počítače pana J., je zbavilo možnosti vážně posoudit účelnost předložení žádosti o ochranu před pokutami, jelikož během tohoto období nemohly určit přidanou hodnotu dalších informací, které měly k dispozici. Z toho podle názoru žalobkyň plyne, že Komise tím porušila jejich právo na obhajobu.

74 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v souladu s bodem 10 oznámení o shovívavosti, nemůže být ochrana před pokutami poskytnuta „v případě, kdy v okamžiku předložení informací a důkazů má Komise již dostatek důkazů, aby mohla přijmout rozhodnutí k nařízení kontroly týkající se údajného kartelu, anebo již takovou kontrolu provedla.“

75 V projednávaném případě, jak bylo potvrzeno Tribunálem v bodě 93 rozsudku ze dne 14. listopadu 2012, Nexans France a Nexans v. Komise (T-135/09, EU:T:2012:596), měla Komise, co se týká podmořských a podzemních silových kabelů vysokého napětí, dostatečné důkazy k tomu, aby nařídila kontrolu, která byla provedena v prostorách společnosti Nexans. Z toho plyne, že žalobkyně by nemohly požívat ochrany před pokutami na základě oznámení o shovívavosti.

- 76 Je pravda, že v souladu s bodem 23 oznámení o shovívavosti mohou mít podniky odhalující svoji účast na údajném kartelu majícím dopad na Evropskou unii, které nesplňují podmínky pro získání ochrany před pokutami, nárok na snížení částky pokuty, kterou by jim jinak bylo možné udělit. Podle bodu 24 uvedeného oznámení, pro získání nároku na takové snížení musí podnik poskytnout Komisi důkazy o údajném protiprávním jednání, které představují významnou přidanou hodnotu k důkazům, které má Komise již k dispozici.
- 77 Je však třeba podotknout, že žalobkyně měly i nadále k dispozici data, jejichž kopie byla pořízena úředníky Komise. Byly tedy dokonale schopny určit informace, které nebyly zahrnuty do těchto elektronických kopií a byly s ohledem na předmět kontroly způsobilé přinést významnou přidanou hodnotu k důkazům, které měla Komise již k dispozici.
- 78 I když, jak v podstatě tvrdí žalobkyně, Komise již měla k dispozici pevné disky počítačů obsahující informace, které mohly být předloženy v jejich žádosti o ochranu před pokutami, je kromě toho třeba znovu připomenout, že skutečnost, že Komise pořídila kopie obsahu elektronické pošty některých zaměstnanců společnosti Nexans France a přesnou kopii pevného disku počítače pana J., neznamená, že je zkontrolovala a že již měla přístup k informacím v nich obsažených. Taková kontrola totiž pokračovala až poté, co byly dotčené kopie v Bruselu vyňaty ze zapečetěných obálek. Žalobkyně v této souvislosti ještě měly možnost přezkoumat obsah uvedeného pevného disku a uvedené elektronické pošty a informovat Komisi o dokumentech či důkazech v nich obsažených, které měly přidanou hodnotu k dalším důkazům, které již Komise shromáždila v rámci šetření.
- 79 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, z uvedeného vyplývá, že Komise nezabránila žalobkyním, aby posoudily možnost předložit žádost o ochranu před pokutami.
- 80 V rozsahu, v němž žalobkyně namítají porušení svého práva na obhajobu, je třeba připomenout, že vyšetřovací opatření přijatá Komisí během fáze přípravného vyšetřování, zejména šetření a žádosti o informace, s sebou ovšem nesou ze své podstaty výtku protiprávního jednání a mohou mít významné dopady na situaci podezřelých podniků. Je tudíž třeba vyhnout se tomu, aby právo na obhajobu mohlo být nenapravitelně narušeno během této fáze správního řízení, jelikož přijatá vyšetřovací opatření mohou být určující pro shromáždění důkazů o protiprávnosti jednání podniků, jež mohou zakládat jejich odpovědnost (viz rozsudek ze dne 25. listopadu 2014, *Orange v. Komise*, T-402/13, EU:T:2014:991, bod 79 a citovaná judikatura).
- 81 V projednávané věci však samotná skutečnost, že dotčená elektronická data nebyla analyzována v prostorách společnosti Nexans France v Clichy, ale v prostorách Komise v Bruselu, nemá dopad na dodržení práva žalobkyň na obhajobu, pokud je zjištěno: že datové nosiče, na kterých byly uloženy dotčené kopie elektronických dat, byly přepraveny do Bruselu v zapečetěných obálkách; že Komise předala žalobkyním jednu kopii těchto dat; že k otevření obálek obsahujících datové nosiče s těmito daty a jejich přezkumu došlo v den dohodnutý s žalobkyněmi a za přítomnosti jejich zástupců; že prostory Komise, v nichž byla tato kontrola provedena, byly řádně chráněny zapečetěním; že dokumenty vyňaté z těchto dat, které se Komise rozhodla založit do vyšetřovacího spisu, byly vytištěny a zapsány na seznam; že jejich kopie byla poskytnuta žalobkyním; a že na konci přezkumu byl s konečnou platností smazán obsah všech datových nosičů a počítačů použitých pro šetření Komise.
- 82 Výtku žalobkyň vycházející z porušení jejich práva na obhajobu je tedy třeba odmítnout jako neopodstatněnou.

e) K údajnému porušení čl. 20 odst. 3 a 4 nařízení č. 1/2003

- 83 Žalobkyně vytýkají Komisi, že pokračovala v přezkumu kopie souborů elektronické pošty některých zaměstnanců společnosti Nexans France a přesné kopie pevného disku počítače pana J. ve svých prostorách v Bruselu, aniž to předem oznámila belgickému orgánu pro hospodářskou soutěž.

- 84 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 20 odst. 4 nařízení č. 1/2003 „Komise přijímá [rozhodnutí o provedení kontroly] po konzultaci s orgánem pro hospodářskou soutěž členského státu, na jehož území se má kontrola provést“ a podle čl. 20 odst. 3 téhož nařízení „Komise musí včas před uskutečněním kontroly zaslat oznámení o kontrole orgánu pro hospodářskou soutěž členského státu, na jehož území se má provést“.
- 85 *Ratio legis* ustanovení odstavců 3 a 4 článku 20 nařízení č. 1/2003 uvedený v bodě 24 odůvodnění uvedeného nařízení je umožnit orgánům členských států pro hospodářskou soutěž, aby aktivně spolupracovaly s Komisí při výkonu pravomoci, kterou jí v oblasti kontrol svěřuje čl. 20 odst. 1 tohoto nařízení.
- 86 V tomto smyslu je uvedeno v čl. 20 odst. 5 nařízení č. 1/2003, že „[ú]ředníci a osoby zmocněné nebo jmenované orgánem pro hospodářskou soutěž členského státu, na jehož území se má kontrola provést, na žádost tohoto orgánu nebo Komise aktivně pomáhají úředníkům a ostatním doprovázejícím osobám zmocněným Komisí“ a že „[z]a tímto účelem jsou vybaveni pravomocemi uvedenými v odstavci 2“.
- 87 V projednávaném případě je nesporné, že Komise vyslechla Autorité de la concurrence [Úřad pro hospodářskou soutěž (Francie)] před přijetím rozhodnutí o provedení kontroly. Není zpochybňováno ani to, že Komise informovala uvedený orgán o provedení kontroly v prostorách společnosti Nexans France v dostatečném předstihu. Není ostatně zpochybňována ani skutečnost, že inspektoři Komise byli při kontrole v prostorách společnosti Nexans France doprovázeni zástupci uvedeného orgánu.
- 88 Je tudíž třeba mít za to, že Komise v projednávané věci dodržela pravidla ustanovení čl. 20 odst. 3 a 4 nařízení č. 1/2003.
- 89 Toto zjištění nemůže být argumentací žalobkyn žpochybněno.
- 90 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, totiž z článku 20 odst. 3 a 4 nařízení č. 1/2003 nevyplývá, že Komise byla v projednávaném případě povinna „vyslechnout“ nebo „včas“ informovat belgický orgán pro hospodářskou soutěž, jestliže z praktických důvodů zamýšlela pokračovat ve svých prostorách v Bruselu v přezkumu dokumentů zahájeném v rámci kontroly provedené podle článku 20 nařízení č. 1/2003 na území jiného členského státu, ale že by tak byla povinna postupovat pouze, kdyby měla v úmyslu provést kontrolu v prostorách některého podniku usazeného v Belgii.
- 91 Z toho vyplývá, že výtka žalobkyn vycházející z porušení čl. 20 odst. 3 a 4 nařízení č. 1/2003ze strany Komise musí být odmítnuta jako neopodstatněná.

f) K údajnému porušení článku 7 Listiny

- 92 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že v rozsahu, v němž sporná opatření překračovala pravomoci Komise na základě nařízení č. 1/2003, jsou uvedená opatření rovněž v rozporu s požadavkem na ochranu vůči svévolným a nepřiměřeným zásahům veřejné moci do soukromé sféry osob, ať už fyzických nebo právnických.
- 93 V tomto ohledu je třeba připomenout, jak bylo konstatováno v bodě 64 výše, že sporná opatření nepřekračovala pravomoci Komise na základě nařízení č. 1/2003. Proto v rozsahu, v němž žalobkyně vážou výtka vycházející z porušení článku 7 Listiny na předchozí zjištění o porušení čl. 20 odst. 2 nařízení č. 1/2003, musí být tato výtka odmítnuta jako neopodstatněná.
- 94 Ostatně i za předpokladu, že by výtka vycházející z porušení článku 7 Listiny měla být vykládána jako samostatná výtka, je třeba uvést, že argumentace žalobkyn v tomto ohledu spočívá na předpokladu totožném s předpokladem, který je základem argumentace týkající se porušení čl. 20 odst. 2 nařízení č. 1/2003, a sice že úředníci Komise pořídili kopii souborů elektronické pošty nalezených v počítačích

pánů R. a J. a přesnou kopii pevného disku počítače pana J. a tyto kopie založili přímo do vyšetřovacího spisu, aniž předtím prověřili, že dokumenty obsažené v kopiích byly relevantní ve vztahu k předmětu kontroly.

- 95 Jak již přitom bylo konstatováno v bodech 48 až 72 výše, takový předpoklad je chybný, takže argumentace žalobkyň ohledně porušení článku 7 Listiny není skutkově podložena.
- 96 Proto je třeba odmítnout argumentaci žalobkyň, že dokumenty zajištěné Komisí během kontroly v jejich prostorách nemohly být použity na podporu napadeného rozhodnutí proto, že byly získány protiprávně.
- 97 Kromě toho je třeba rovněž odmítnout argumentaci žalobkyň, že se napadené rozhodnutí nemůže opírat o dokumenty zajištěné při kontrole provedené Komisí v prostorách společnosti Prysmian z důvodu, že Komise použila stejnou metodu pro shromažďování těchto dokumentů, jaká byla použita při kontrole provedené Komisí v jejich prostorách. I za předpokladu, na který se ve svém tvrzení omezují žalobkyně, že by dokumenty založené do spisu po skončení kontroly v prostorách společnosti Prysmian byly zajištěny stejnou metodou, jako je metoda dotčená v projednávané věci, totiž stačí uvést, že argumenty žalobkyň vycházející z protiprávnosti uvedené metody byly odmítnuty Tribunálem jako neopodstatněné.
- 98 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že dotčené kopie elektronických dat nebyly získány protiprávně, a že v důsledku toho v rozporu s tím, co tvrdí žalobkyně, Komise mohla oprávněně použít tato data jako základ pro své závěry týkající se existence protiprávního jednání konstatovaného v napadeném rozhodnutí.
- 99 Z výše uvedených úvah vyplývá, že první žalobní důvod je třeba zamítnout jako neopodstatněný.

2. Ke druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu z nesprávného posouzení při určení okamžiku zahájení účasti žalobkyň na protiprávním jednání

- 100 Žalobkyně tvrdí, že Komise neprávem určila jako datum zahájení účasti společnosti Nexans France na protiprávním jednání den 13. listopadu 2000. Tato účast započala až dne 22. února 2001, když se někteří zaměstnanci společnosti Nexans, a sice pánové R. a J. zúčastnili schůzky konfigurace A/R konané v Londýně (Spojené království), která se týkala přidělování projektů podmořských a podzemních silových kabelů.
- 101 V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že důkazy obsažené ve spise posuzované jako celek neprokazují právně dostačujícím způsobem účast zaměstnanců společnosti Nexans France na schůzce konfigurace A/R dne 29. listopadu 2000 v Kuala Lumpur (Malajsie).
- 102 Žalobkyně dále poznamenávají, že i když je Komise správně nepovažuje za odpovědné za protiprávní jednání před 13. listopadem 2000, odvozuje jejich účast na protiprávním jednání po tomto datu ze skutečnosti, že k protiprávnímu jednání docházelo již od 18. února 1999. Existence tohoto protiprávního jednání, a to minimálně od posledně uvedeného data, přitom nebyla podle jejich názoru právně dostačujícím způsobem prokázána, na rozdíl od toho, co Komise tvrdí v bodě 1064 odůvodnění napadeného rozhodnutí.
- 103 Zprvce se Komise podle názoru žalobkyň opírala v tomto ohledu výlučně o důkazy poskytnuté některými žadateli o shovívavost, a sice společnostmi Sumitomo Electric Industries, Hitachi Cable a J-Power Systems, což jsou pouze důkazy z doslechu, jejichž důvěryhodnost by měla být zpochybněna samotnou Komisí. Rovněž prohlášení společnosti ABB v rámci její žádosti o ochranu před pokutami, na které se Komise odvolává, nejsou podle názoru žalobkyň důvěryhodná.

- 104 Na rozdíl od toho, co vyplývá z napadeného rozhodnutí, dále potvrzují podle názoru žalobkyň prohlášení učiněná na základě oznámení o shovívavosti, která má Komise k dispozici, že kartelová dohoda ještě v průběhu roku 1999 až do začátku roku 2001 neexistovala. Důkazy obsažené ve spise poskytnuté společnostmi Sumitomo Electric Industries, Hitachi Cable a J-Power Systems prokazují podle žalobkyň pouze to, že se někteří výrobci silových kabelů setkávali, avšak nedosáhli nějaké dohody. Důkazy pocházející od společnosti ABB dokládají podle jejich názoru pouze pokus o legitimní a pro-hospodářskou spolupráci v rámci legálního konsorcia.
- 105 Žalobkyně konečně zpochybňují důkazní hodnotu přímých důkazních prostředků citovaných v napadeném rozhodnutí za účelem prokázání existence protiprávního jednání od 18. února 1999. Většina těchto důkazů je podle žalobkyň tvořena z poznámek ze zápisů z jednání, které jsou obecné, stěží srozumitelné a neposkytují informace týkající se obsahu případných jednání ani jejich účastníků.
- 106 Komise argumenty žalobkyň zpochybňuje.
- 107 Pokud jde o datum zvolené Komisí jako datum zahájení účasti společnosti Nexans France na protiprávním jednání, je třeba uvést, že jak u společnosti Nexans France, tak u společnosti Nexans vychází z činnosti v odvětví silových kabelů francouzské skupiny složené ze [důvěrné]¹ a jejich dceřiných společností.
- 108 Dne 13. listopadu 2000 dceřiná společnost společnosti [důvěrné], a sice [důvěrné], v této souvislosti převedla většinu svých činností v odvětví podzemních silových kabelů na jednu z jejich dceřiných společností Vivalec, která se poté přejmenovala na Nexans France. Tento přesun činností zahrnoval i přesun různých zaměstnanců, jako jsou pánové B., R. a J. V následujících měsících byly zbývající činnosti v odvětví silových kabelů dceřiných společností [důvěrné] převedeny na stoprocentní dceřinou společnost posledně uvedené společnosti [důvěrné]. Mnohem později, avšak stále přede dnem 12. června 2001, byly společnosti Nexans France a [důvěrné] prodány Nexans, dceřině společnosti nově vytvořené společnosti [důvěrné]. Dne 12. června 2001 převedla společnost [důvěrné] 80 % svých akcií v Nexans při příležitosti svého vstupu na burzu cenných papírů a začala fungovat nezávisle na skupině [důvěrné]. [důvěrné] v návaznosti na tuto skutečnost převedla všechny své akcie ve společnosti Nexans a stala se zastřešující společností skupiny Nexans (body 709 a 711 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 109 V napadeném rozhodnutí Komise uvedla, že důkazy prokazují, že zaměstnanci společnosti [důvěrné], kteří byli dne 13. listopadu 2000 převedeni do společnosti Vivalec, později Nexans France, se přímo účastnili protiprávního jednání od 18. února 1999 do 28. ledna 2009. Komise se rozhodla nezaslat oznámení námitek společností skupiny složené ze společnosti [důvěrné] a jejich dceřiných společností. Komise rovněž nezaujala stanovisko k otázce, zda je společnost Nexans France odpovědná za účast na kartelové dohodě před dnem 13. listopadu 2000, jakožto nástupce společnosti [důvěrné]. Naproti tomu se Komise rozhodla zvolit toto datum jako datum zahájení účasti společnosti Nexans France na protiprávním jednání. Pokud jde o společnost Nexans SA, ta nese odpovědnost jakožto mateřská společnost za chování společnosti Nexans France až od 12. června 2001 (body 710, 711 a 912 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 110 Z výše uvedeného vyplývá, že datum 13. listopadu 2000 zvolené Komisí jako začátek účasti společnosti Nexans France na protiprávním jednání ve skutečnosti označuje pouze datum převodu na Vivalec, později Nexans France společnosti [důvěrné] dotčených podle Komise již existujícím protiprávním jednáním, a to převodu, který se týkal rovněž hlavních zaměstnanců těchto společností zapojených do protisoutěžních praktik, tj. pánů B., R. a J.

1 – Skryté důvěrné údaje.

- 111 Z toho vyplývá, že přezkum opodstatněnosti tohoto žalobního důvodu se musí zaměřit na otázku, zda ke dni 13. listopadu 2000 již existovalo protiprávní jednání, které bylo předmětem napadeného rozhodnutí a které Komise kvalifikovala jako jediné a trvající, a zda se dotčení zaměstnanci společnosti [důvěrné] převedení do společnosti Vivalec, později Nexans France, již účastnili na jeho provádění před tímto datem, takže jejich účast na schůzce konfigurace A/R dne 22. února 2001 v Londýně může být považována za pouhé pokračování jejich dřívějších činností narušujících hospodářskou soutěž. Není třeba v této souvislosti ověřit, zda Komise správně určila jako počátek protiprávního jednání uvedeného v napadeném rozhodnutí den 18. února 1999. Relevantní v projednávané věci totiž není otázka, zda toto protiprávní jednání bylo zahájeno dne 18. února 1999, ale to, zda toto protiprávní jednání existovalo nejpozději ke dni 13. listopadu 2000 a zda se na něm dotčení zaměstnanci podíleli před uvedenou schůzkou konfigurace A/R.
- 112 Pokud jde o existenci protiprávního jednání přede dnem 13. listopadu 2000, v tomto ohledu vyplývá především z bodů 137 až 157 odůvodnění napadeného rozhodnutí – které odkazují i) na prohlášení společností Sumitomo Electric Industries, Hitachi Cable a J-Power Systems poskytnutá v rámci jejich společné žádosti o ochranu před pokutami a ii) na dokumenty z období, kdy se odehrály předmětné skutkové okolnosti, které tyto společnosti předložily v rámci této žádosti – že od 18. února 1999 do 22. února 2001 se zástupci společnosti [důvěrné], konkrétně pánové J. a R., zúčastnili několika schůzek, jejichž předmětem bylo vypracování pravidel pro přidělování projektů podmořských a podzemních silových kabelů nacházejících se v různých částech světa nebo pro přidělování těchto projektů účastníkům kartelové dohody. Jedná se o schůzky konfigurace A/R konané dne 18. února 1999 v Curychu (Švýcarsko), dne 24. března 1999 v Kuala Lumpur, ve dnech 3. a 4. června 1999 v Tokiu (Japonsko), dne 26. července 1999 v Londýně a dne 19. října 1999 v Kuala Lumpur. Pokud jde o rok 2000, Komise zmínila, že došlo k nejméně čtyřem schůzkám, a to ve dnech 1. a 2. března, 11. května, v červenci a dne 29. listopadu (viz bod 146 odůvodnění napadeného rozhodnutí a jeho příloha I). Komise také konstatovala, že podle poznámek uvedených v zápisu ze schůzek poskytnutého společnostmi Sumitomo Electric Industries, Hitachi Cable a J-Power Systems se pánové R. a J. účastnili jménem společnosti [důvěrné] těchto jednání (bod 146 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 113 Pokud jde o obsah těchto schůzek, důkazy citované Komisí v napadeném rozhodnutí – zejména poznámky ze schůzek uvedené v napadeném rozhodnutí – zmiňují jednání o přípravě dohody o rozdělení trhu, především zmiňují vypracování dohody o „domovském území“ a dohody o rozdělení projektů na „územích vývozu“ podle předem stanovené kvóty. Komise se dovolává také důkazů, které potvrzují, že přidělování projektů rovněž probíhalo již od roku 1999. Komise v tomto ohledu přebrala do uvedeného rozhodnutí vzorový výkaz o situaci (dále jen „výkaz o situaci“), který sloužil jako dokument pro zaznamenávání a správu přidělování projektů se silovými kabely různým účastníkům kartelové dohody. Komise má za to, že se diskuse na výše uvedených schůzkách týkaly rovněž možnosti zahrnout do těchto dohod evropské podniky, jako je ABB, Brugg Kabel a Sagem, a nezbytnosti jmenovat japonského koordinátora k zajištění dostatečné komunikace mezi oběma stranami kartelové dohody.
- 114 Komise kromě toho konstatuje, že důkazy poskytnuté společnostmi Sumitomo Electric Industries, Hitachi Cable a J-Power Systems v rámci jejich společné žádosti o ochranu před pokutami, o které se opírala při prokazování existence kartelové dohody před 13. listopadem 2000, jsou potvrzeny ústními prohlášeními společnosti ABB v rámci její žádosti o ochranu před pokutami a dokumenty z období, kdy se odehrály předmětné skutkové okolnosti, které ABB poskytla v rámci této žádosti. Komise totiž odkazuje v bodech 149 a 150 odůvodnění napadeného rozhodnutí na prohlášení společnosti ABB o schůzce mezi jejím zaměstnancem a zaměstnancem společnosti [důvěrné] v dubnu 2000 a na odvetná opatření, která měla ABB utrpět v květnu 2000 ze strany společnosti Pirelli za provedení projektu v Itálii, tedy na území určeném této posledně uvedené společnosti. Do bodu 151 odůvodnění tohoto rozhodnutí přebrala Komise obsah elektronické pošty a interních poznámek, které potvrzovaly, že společnost ABB se již v dubnu 2000 podílela na „dohodě o domovském území“ a na následném rozdělení evropských projektů mezi členy R kartelové dohody.

- 115 Důkazy citované Komisí rovněž dále potvrzují, že zaměstnanci společnosti [důvěrné] hráli důležitou úlohu při vytváření a fungování dohod, které tvoří protiprávní jednání konstatované v napadeném rozhodnutí. Nejenže byli aktivní v rámci kartelové dohody po schůzce ze dne 18. února 1999 v Curychu, ale jak vyplývá z poznámek ze schůzky ze dne 26. července 1999 v Londýně citovaných v bodě 141 odůvodnění uvedeného rozhodnutí, zavázali se k zapojení dalších evropských podniků do kartelové dohody. Jak uvedla Komise v bodě 154 odůvodnění tohoto rozhodnutí, ústní prohlášení společností Sumitomo Electric Industries, Hitachi Cable a J-Power Systems kromě toho potvrzují, že to byl právě pan J., zaměstnanec společnosti [důvěrné], kdo byl autorem prvního výkazu o situaci uvedeného Komise v napadeném rozhodnutí, který byl vytvořen v září 2000.
- 116 Je třeba uvést, že to, že společnost Vivalec, později Nexans France, převzala v listopadu 2000 činnosti společnosti [důvěrné], nezměnilo způsob fungování kartelové dohody. Na schůzkách kartelové dohody totiž podnik zastupovaly stále stejné osoby, které hrály tutéž roli v rámci protiprávního jednání. Zejména pan J. byl i po listopadu 2000 stále odpovědný za přípravu a aktualizaci výkazu o situaci a za zajištění činností tajemníka „skupiny R“ odpovědného za kontakty se „skupinou A“ kartelové dohody (viz zejména body 94, 96, 99 a 211 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 117 Konečně je třeba poukázat na povahu jediného a trvajícího protiprávního jednání a na skutečnost, že důkazy, které Komise shromáždila, nezmiňují přerušení kartelové dohody v období od začátku roku 1999 do začátku roku 2001. Z napadeného rozhodnutí rovněž vyplývá, že zástupci společnosti [důvěrné], pánové R. a J., byli přítomni na schůzkách kartelové dohody jak v roce 1999, tak v roce 2000, i když, jak uvádí Komise v bodě 146 odůvodnění napadeného rozhodnutí, je možné, že v roce 2000 nebyli přítomni na všech schůzkách.
- 118 Možnost, že někteří zaměstnanci společnosti [důvěrné] nebyli přítomni na jedné ze schůzek kartelové dohody konaných v roce 2000, nemůže vést k pochybnostem o pokračování účasti dotčeného podniku na kartelové dohodě, zejména s ohledem na obsah poznámek konfigurace A/R ze schůzky ze dne 22. února 2001 v Londýně, tedy schůzky, která podle žalobkyně představuje začátek účasti společnosti Nexans France na kartelové dohodě. Tyto poznámky obsahují prezenční listinu, v níž je vedle jména zaměstnanců společnosti Nexans France, pánů J. a R., uvedeno i slovo „[důvěrné]“, což nasvědčuje tomu, že se jedná o bývalé zaměstnance [důvěrné]. Kromě toho uvedené poznámky zmiňují zahájení činností společnosti Nexans France, přičemž upřesňují, že uvedení Nexans na burzu bylo odloženo, avšak potvrzeno, a že společnost [důvěrné] je od nynějška telekomunikačním podnikem. Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, potvrzují poznámky z uvedené schůzky to, že účast společnosti Nexans France na této schůzce byla jen důsledkem předchozích koluzních činností pánů [J.] a [R.] po restrukturalizaci činnosti spočívající ve výrobě silových kabelů uvnitř skupiny tvořené společností [důvěrné] a jejími dceřinými společnostmi.
- 119 Z těchto skutečností vyplývá, že nejpozději v polovině roku 2000 již existovala kartelová dohoda konstatovaná Komisí v napadeném rozhodnutí a že společnost [důvěrné], zastupovaná zejména pány J. a R., byla jedním ze zakládajících členů této kartelové dohody. Dále z uvedených skutečností vyplývá, že Komise měla správně za to, že účast společnosti Nexans France na kartelové dohodě byla od začátku roku 1999 pouze pokračováním jednání zaměstnanců společnosti [důvěrné]. Komise tedy, aniž by pochybila, mohla mít za to, že účast společnosti Nexans France na kartelové dohodě začala dne 13. listopadu 2000 v okamžiku, kdy podnik Vivalec, později Nexans France, převzal v oblasti podzemních silových kabelů činnosti společnosti [důvěrné], včetně zaměstnanců přímo zapojených do kartelové dohody.
- 120 Argumenty žalobkyně nemohou tento závěr zpochybnit.
- 121 Zprv se žalobkyně pokoušejí zpochybnit důkazní hodnotu důkazů shromážděných Komisí tím, že je předkládají a analyzují izolovaně. Žalobkyně zkoumají odděleně prohlášení žadatelů o shovívavost a důkazy z období, kdy se odehrály předmětné skutkové okolnosti, které tito žadatelé předložili v rámci jejich žádostí.

- 122 V tomto ohledu je třeba připomenout, že ačkoliv je Komise povinna uvést přesné a shodující se důkazy, aby prokázala existenci protiprávního jednání v rozporu s čl. 101 odst. 1 SFEU, není nutné, aby každý z důkazů předložených Komisí odpovídal těmto kritériím se zřetelem na každý prvek protiprávního jednání. Stačí, když soubor nepřímých důkazů, kterého se orgán dovolává, odpovídá tomuto požadavku jako celek. Nepřímé důkazy, kterých se Komise v napadeném rozhodnutí dovolává, aby prokázala, že ze strany podniku došlo k porušení uvedeného ustanovení, je třeba posuzovat nikoli izolovaně, ale jako celek (viz rozsudky ze dne 17. května 2013, Trelleborg Industrie a Trelleborg v. Komise, T-147/09 a T-148/09, EU:T:2013:259, bod 51 a citovaná judikatura, a ze dne 12. prosince 2014, Repsol Lubricantes y Especialidades a další v. Komise, T-562/08, nezveřejněný, EU:T:2014:1078, body 152 a 153 a citovaná judikatura). Ve většině případů musí být kromě toho existence protisoutěžního jednání nebo dohody odvozena z určitého počtu shodujících se okolností a nepřímých důkazů, které posuzovány jako celek mohou být v případě neexistence jiného soudržného vysvětlení důkazem porušení pravidel hospodářské soutěže (rozsudek ze dne 17. září 2015, Total Marketing Services v. Komise, C-634/13 P, EU:C:2015:614, bod 26).
- 123 V projednávaném případě, jak bylo uvedeno v bodech 112 až 115 výše, potvrzují důkazy uplatněné Komisí v napadeném rozhodnutí: protiprávní navázání kontaktu evropských a japonských výrobců podmořských a podzemních silových kabelů, vypracování komplexní dohody o rozdělení trhů mezi těmito výrobci a provádění této dohody od začátku roku 1999. Tyto důkazy rovněž potvrzují, že zaměstnanci [důvěrné], později společnosti Vivaltec, poté Nexans France, hráli klíčovou úlohu při navazování těchto kontaktů.
- 124 Zadruhé na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, nejsou závěry Komise týkající se existence protiprávního jednání v období od počátku roku 1999 do počátku roku 2001 založeny pouze na důkazech, které jí byly předloženy společnostmi Sumitomo Electric Industries, Hitachi Cable a J-Power Systems v rámci jejich společné žádosti o ochranu před pokutami. Ačkoli je pravda, že Komise těchto důkazů využívá pro svá vyjádření nejčastěji, opírá se také o důkazy poskytnuté společností ABB, které výslovně odkazují na účast společnosti [důvěrné] na protiprávním jednání.
- 125 Žalobkyně se mylí, pokud jde o význam bodu 1064 odůvodnění napadeného rozhodnutí, když tvrdí, že Komise sama potvrdila, že pro konstatování existence protiprávního jednání během jeho počátečního období vycházela pouze z prohlášení společností Sumitomo Electric Industries, Hitachi Cable a J-Power Systems. V tomto bodě odůvodnění zahrnutém do části věnované posouzení společné spolupráce společností Sumitomo Electric Industries, Hitachi Cable a J-Power Systems, jakožto druhého žadatele o shovívavost, se Komise za účelem určení pokuty omezila na konstatování, že informace poskytnuté těmito žadateli patří k přesvědčivým důkazům ve smyslu bodu 26 oznámení o shovívavosti, tj. k důkazům s velkou důkazní hodnotou. Komise rovněž uvedla, že pouze na základě těchto informací byla s to prokázat existenci protiprávního jednání v období od 18. února 1999 do 1. března 2001, což samo o sobě nevylučuje, že měla k dispozici jiné důkazy vztahující se k tomuto období, zejména důkazy poskytnuté společností ABB, která byla prvním podnikem, který kontaktoval Komisi a začal spolupracovat v rámci vytvořeném uvedeným sdělením.
- 126 Zatřetí na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, není žádný důvod zpochybňovat správnost a hodnověrnost prohlášení společností Sumitomo Electric Industries, Hitachi Cable a J-Power Systems, ani společnosti ABB.
- 127 Podle judikatury totiž žádné ustanovení ani žádná obecná zásada unijního práva nezakazuje Komisi dovolávat se vůči podniku prohlášení jiných stíhaných podniků. Kdyby tomu tak nebylo, důkazní břemeno o chování v rozporu s články 101 SFEU, které nese Komise, by bylo neúnosné a neslučitelné s úkolem dohledu nad řádným uplatňováním těchto ustanovení, který jí svěřuje Smlouva o FEU (viz rozsudek ze dne 25. října 2005, Groupe Danone v. Komise, T-38/02, EU:T:2005:367, bod 285 a citovaná judikatura).

- 128 Přestože vzhledem k možnosti, že hlavní účastníci protiprávní kartelové dohody budou mít tendenci poskytovat více důkazů v neprospěch týkajících se činnosti jejich konkurentů, je obecně namístě určitá nedůvěra k dobrovolným výpovědím těchto účastníků, nic to nemění na skutečnosti, že požadování výhody na základě oznámení o spolupráci za účelem získání osvobození od pokuty nebo snížení její částky nutně nevede k podnětu předložit zkreslené důkazy o účasti dalších účastníků kartelové dohody. Jakákoliv snaha uvést Komisi v omyl by totiž mohla zpochybnit upřímnost a úplnost spolupráce žadatele, a ohrozit tak možnost, aby tato osoba získala úplnou výhodu na základě oznámení o spolupráci (rozsudek ze dne 12. července 2011, Toshiba v. Komise, T-113/07, EU:T:2011:343, bod 94).
- 129 Je pravda, že Komise v projednávaném případě zpochybnila spolehlivost prohlášení společností Sumitomo Electric Industries, d'Hitachi Cable a J-Power Systems učiněných v jejich společné žádosti o poskytnutí ochrany, a proto omezila snížení částky pokuty uložené těmito podnikům na 50 až 45 %. Pochybnosti Komise se však netýkaly zahájení protiprávního jednání, ale pouze data odstoupení společností J-Power Systems od kartelové dohody vzhledem k tomu, že žadatelé o shovívavost uvedli různá data tohoto odstoupení. Co se naopak týče počátečního období kartelové dohody, Komise zdůraznila v bodě 1064 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že důkazy poskytnuté společnostmi Sumitomo Electric Industries, Hitachi Cable a J-Power Systems byly rozhodující.
- 130 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, nemohou být kromě toho prohlášení podaná Sumitomo Electric Industries, Hitachi Cable a J-Power Systems považována za pouhé důkazy „z doslechu“. Jedná se totiž o prohlášení právních zástupců těchto podniků zasazená do kontextu důkazy z období, kdy se odehrály předmětné skutkové okolnosti, jako jsou výňatky ze zápisů ze schůzek a poznámky ze schůzí. Důkazy poskytnuté společnostmi Sumitomo Electric Industries, Hitachi Cable a J-Power Systems jsou kromě toho podpořeny důkazy, které poskytla společnost ABB v rámci své žádosti o ochranu před pokutami (viz bod 114 výše).
- 131 Pokud jde kromě toho o tvrzení žalobkyň, podle kterého ABB v rámci své žaloby proti napadenému rozhodnutí, která byla do rejstříku zapsána pod číslem T-445/14, zřejmě napadá datum zvolené Komisí jako datum začátku její účasti na kartelové dohodě, tato argumentace musí být odmítnuta jako irelevantní, jelikož nemá vliv na hodnotu důkazů, které tento podnik poskytl v žádosti o ochranu před pokutami a které potvrzují existenci kartelové dohody od poloviny roku 2000.
- 132 Začtvrté, pokud jde o argument žalobkyň, podle kterého vyplývá z prohlášení žadatelů o shovívavost, že kartelová dohoda ještě v letech 1999 a 2000 neexistovala, stačí připomenout, že podle ustálené judikatury k tomu, aby existovala dohoda ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU, postačuje, aby dotčené podniky vyjádřily společnou vůli chovat se na trhu určitým způsobem. Dohodu ve smyslu uvedeného ustanovení lze považovat za uzavřenou, jakmile existuje shoda vůle k omezení hospodářské soutěže jako takovému, i když konkrétní prvky zamýšleného omezení jsou ještě předmětem jednání (viz rozsudek ze dne 16. června 2011, Solvay v. Komise, T-186/06, EU:T:2011:276, body 85 a 86 a citovaná judikatura).
- 133 Z judikatury mimoto vyplývá, že podle koncepce vlastní ustanovením Smlouvy týkajícím se hospodářské soutěže musí každý hospodářský subjekt autonomním způsobem určovat politiku, kterou hodlá uplatňovat na trhu. Ačkoliv tento požadavek autonomie nevylučuje právo hospodářských subjektů na rozumné přizpůsobení se existujícímu nebo očekávanému chování jejich soutěžitelů, striktně brání všem přímým nebo nepřímým kontaktům mezi těmito subjekty, jejichž cílem nebo výsledkem je ovlivnění tržního chování skutečného nebo potenciálního soutěžitele či odhalení tržního chování, o kterém tyto subjekty rozhodly, že budou samy uskutečňovat na tomto trhu nebo které zamýšlí samy uskutečňovat na tomto trhu, takovému soutěžiteli, jestliže je cílem nebo výsledkem těchto kontaktů dosažení podmínek hospodářské soutěže, které s přihlédnutím k povaze výrobků nebo poskytovaných služeb, významu, jakož i objemu uvedeného trhu neodpovídají obvyklým podmínkám relevantního trhu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 8. července 1999, Komise v. Anic Participazioni, C-49/92 P, EU:C:1999:356, body 116 až 118 a citovaná judikatura).

134 V projednávaném případě, jak vyplývá z bodů 111 až 134 výše, je prokázáno, že se v roce 1999 a v roce 2000 sešli zástupci hlavních japonských a evropských výrobců podmořských a podzemních silových kabelů, včetně společnosti Nexans France, aby vypracovali pravidla pro přidělování projektů v oblasti podmořských a podzemních silových kabelů nacházejících se v různých částech světa nebo pro přidělování těchto projektů účastníkům kartelové dohody. Vzhledem k tomu, že vyjednávání o těchto pravidlech trvalo nějakou dobu, není pochyb o tom, že zástupci podniků účastnících se těchto schůzek sdíleli společnou vůli rozdělit si trhy s projekty podmořských a podzemních silových kabelů, a že proto uzavřeli protisoutěžní dohodu ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU.

135 Ze všech předcházejících úvah vyplývá, že druhý žalobní důvod je třeba zamítnout.

136 S ohledem na výše uvedené je třeba učinit závěr, že se žalobkyním nepodařilo prokázat existenci protiprávnosti nebo pochybení, kterého se Komise dopustila, které by odůvodňovaly úplné nebo částečné zrušení napadeného rozhodnutí.

137 Návrhová žádání směřující ke zrušení musí být tedy zamítnuta.

B. K návrhovému žádání směřujícímu ke snížení výše uložených pokut

138 Před tím, než budou přezkoumány jednotlivé návrhy žalobkyň směřující k dosažení snížení výše pokut, které jim byly uloženy, je třeba připomenout, že přezkum legality je doplněn pravomocí přezkumu v plné jurisdikci, která byla unijnímu soudu přiznána v článku 31 nařízení č. 1/2003 v souladu s článkem 261 SFEU. Tato pravomoc opravňuje soud, aby nad rámec pouhého přezkumu legality sankce nahradil posouzení Komise svým posouzením, a uloženou pokutu nebo penále tedy zrušil, snížil nebo zvýšil. Je však třeba zdůraznit, že výkon pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci není rovnocenný přezkumu z úřední povinnosti, a připomenout, že řízení před unijními soudy má spornou povahu. S výjimkou důvodů veřejného pořádku, které je soud povinen uplatnit i bez návrhu, jako je nedostatek odůvodnění napadeného rozhodnutí, náleží žalující straně, aby vznesla důvody proti tomuto rozhodnutí a na podporu těchto důvodů předložila důkazy (rozsudek ze dne 8. prosince 2011, KME Germany a další v. Komise, C-389/10 P, EU:C:2011:816, body 130 a 131).

139 Žalobkyně se domáhají snížení výše pokut, které jim byly uloženy, tak aby zohledňovaly pochybení, kterého se dopustila Komise, pokud jde o dobu trvání účasti společnosti Nexans France na protiprávním jednání, a pochybení, kterých se dopustila Komise, pokud jde o koeficient závažnosti zvolený pro výpočet v jejich případě.

1. K pochybení, kterého se dopustila Komise ohledně trvání účasti společnosti Nexans France na protiprávním jednání

140 Je třeba uvést, že trvání účasti společnosti Nexans France na kartelové dohodě patří do prvků zakládajících protiprávní jednání, tak jak bylo konstatováno Komisí v napadeném rozhodnutí, a nemůže proto být zkoumáno unijním soudem na základě článku 31 nařízení č. 1/2003 (rozsudek ze dne 21. ledna 2016, Galp Energía España a další v. Komise, C-603/13 P, EU:C:2016:38, bod 77). Kromě toho za předpokladu, že by návrh žalobkyň v tomto ohledu musel být vykládán tak, že směřuje k tomu, aby Tribunál nahradil posouzení Komise svým posouzením, pokud jde o násobící koeficient týkající se doby trvání, který Komise použila pro výpočet výše pokut uložených žalobkyním, je třeba uvést, že tento návrh je založen pouze na tvrzení, že se Komise dopustila pochybení při stanovení počátku účasti společnosti Nexans France na protiprávním jednání na den 13. listopadu 2000. Je třeba uvést, že takový argument je irrelevantní, pokud jde o pokutu uloženou žalobkyním podle čl. 2 písm. d) napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž byla dotčena pokuta žalobkyním uložena z důvodu účasti na protiprávním jednání podniku, který tvořily, ve smyslu článku 101 SFEU v období od 12. června 2001 do 28. ledna 2009. Na druhé straně je třeba rovněž poukázat na to, že při přezkumu druhého žalobního

důvodu, který byl vznesen na podporu návrhových žádání směřujících ke zrušení, nebyly zjištěny žádné chyby Komise při stanovení počátku účasti společnosti Nexans France na protiprávním jednání na den 13. listopadu 2000. Vzhledem k tomu, že žalobkyně nepředložily dodatečné informace, které by mohly v projednávaném případě odůvodnit úpravu násobících koeficientů použitých Komisí pro výpočet základní výše pokut, které jim byly uloženy podle napadeného rozhodnutí, je třeba zamítnout jejich žádost směřující ke snížení výše uvedených pokut v rozsahu, v němž vychází z údajných pochybení Komise ohledně trvání účasti společnosti Nexans France na protiprávním jednání.

2. Ke třetímu žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení a z porušení povinnosti uvést odůvodnění a zásady rovného zacházení při stanovení koeficientu závažnosti pro výpočet výše pokut

- 141 Tento žalobní důvod se dělí na tři části. V rámci první části žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení a nesplnila povinnost uvést odůvodnění tím, že nesnížila koeficient závažnosti s ohledem na důkazy o tom, že provádění kartelové dohody bylo částečné a omezené a do značné míry neúčinné. V rámci druhé části žalobkyně tvrdí, že Komise nesprávně zvýšila uvedený koeficient, aby zohlednila kumulované tržní podíly stran. V rámci třetí části žalobkyně tvrdí, že Komise tím, že použila v jejich případě takový koeficient, porušila zásadu rovného zacházení.
- 142 Před posouzením tří částí tohoto žalobního důvodu je třeba připomenout, že Komise podle čl. 23 odst. 2 a 3 nařízení č. 1/2003 může podnikům, které se dopustily, úmyslně či z nedbalosti, porušení čl. 101 odst. 1 SFEU, uložit rozhodnutím pokuty, jejichž výše je stanovena zejména s přihlédnutím k závažnosti protiprávního jednání a délce jeho trvání.
- 143 Podle bodů 19 až 22 pokynů pro výpočet pokut z roku 2006 je jedním ze dvou faktorů, na nichž je založena základní částka pokuty, podíl hodnoty dotčených tržeb určený podle stupně závažnosti protiprávního jednání. Vyhodnocení závažnosti protiprávního jednání se provede individuálně pro každý typ protiprávního jednání a přihlédne se přitom ke všem okolnostem případu. Při rozhodování o podílu tržeb, k němuž se bude v daném případě přihlížet, vezme Komise v úvahu určité ukazatele, například povahu protiprávního jednání, kumulovaný tržní podíl všech dotčených stran, zeměpisný rozsah protiprávního jednání a provádění protiprávního jednání.
- 144 Komise disponuje při stanovování výše pokut určitým prostorem pro uvážení za účelem směrování chování podniků ve smyslu dodržování pravidel hospodářské soutěže (viz rozsudky ze dne 12. prosince 2012, Novácke chemické závody v. Komise, T-352/09, EU:T:2012:673, bod 43 a citovaná judikatura, a ze dne 14. března 2013, Dole Food a Dole Německo v. Komise, T-588/08, EU:T:2013:130, bod 662 a citovaná judikatura). Při přezkumu výše pokuty se však soud nemůže opírat o tento prostor pro uvážení, pokud jde o volbu zohledněných skutečností při uplatňování kritérií uvedených v pokynech pro výpočet pokut z roku 2006, ani pokud jde o posouzení těchto skutečností, a z tohoto důvodu upustit od důkladného přezkumu výše pokuty z právního i skutkového hlediska (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 8. prosince 2011, KME Německo a další v. Komise, C-272/09 P, EU:C:2011:810, bod 102). Nicméně Komise je při každém rozhodování o uložení pokuty podle práva hospodářské soutěže povinna dodržovat obecné právní zásady, mezi které patří zásady rovného zacházení a proporcionality, tak jak byly vyloženy unijními soudy (rozsudek ze dne 12. prosince 2012, Novácke chemické závody v. Komise, T-352/09, EU:T:2012:673, bod 44).
- 145 V projednávaném případě je třeba připomenout, že v napadeném rozhodnutí, a to zejména v jeho bodech 997 až 1010 odůvodnění, měla Komise za to, že pokud jde o výši základní částky pokuty a určení závažnosti, představovalo protiprávní jednání ze své podstaty jedno z nejzávažnějších omezení hospodářské soutěže, což podle Komise odůvodňovalo uplatnění procentního podílu ve výši 15 %. Stejně tak Komise uplatnila zvýšení uvedeného procentního podílu o 2 % u všech společností, kterým bylo rozhodnutí určeno, vzhledem ke kumulovanému tržnímu podílu a téměř celosvětovému zeměpisnému rozsahu kartelové dohody pokrývající především celé území EHP. Kromě toho měla

Komise za to, že chování evropských podniků, včetně žalobkyň, mělo škodlivější dopad na hospodářskou soutěž než na ostatní podniky, jelikož si evropské podniky kromě účasti na konfiguraci A/R kartelové dohody mezi sebou rozdělily projekty se silovými kabely v rámci evropské konfigurace uvedené kartelové dohody. Z tohoto důvodu stanovila Komise podíl hodnoty tržeb, které je třeba vzít v úvahu na základě závažnosti protiprávního jednání, na 19 % pro evropské podniky a na 17 % pro ostatní podniky.

146 Tři části žalobního důvodu uplatněné žalobkyněmi je třeba zkoumat právě s ohledem na tyto úvahy.

a) K první části třetího žalobního důvodu

147 Žalobkyně uvádějí, že v průběhu správního řízení předložily argumenty prokazující, že většina prodeje silových kabelů nebyla ovlivněna protiprávním jednáním konstatovaným v napadeném rozhodnutí. Žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že odmítla snížit podíl hodnoty tržeb tak, aby zohlednila toto částečné a do značné míry neúčinné provedení protiprávního jednání, a dále tvrdí, že napadené rozhodnutí je stíženo nedostatečným odůvodněním, pokud jde o jejich žádost o snížení koeficientu závažnosti.

148 V tomto ohledu žalobkyně uvádějí zaprvé, že dohoda o „domovském území“ nemohla mít vliv na evropský trh vzhledem k tomu, že japonské podniky nejsou z technologických a logistických důvodů skutečnou hrozbou pro evropské výrobce na tomto trhu. I při neexistenci dohody by podle jejich názoru nebyly výsledky evropských veřejných nabídkových řízení citovaných v napadeném rozhodnutí odlišné.

149 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že kartelová dohoda se týkala pouze velmi omezené části prodeje silových kabelů v Evropě. Žalobkyně uvádějí, že v dotčeném období uskutečnily více než 4 000 evropských prodejí silových kabelů v rámci protiprávního jednání. Oznámení námitek přitom popisovalo pouze méně než 100 případů manipulace s nabídkovými řízeními. Žalobkyně tvrdí, že neexistuje jednotný evropský trh s podzemními a podmořskými silovými kabely, na němž by se všechny prodeje uskutečňovaly stejným způsobem a za stejných podmínek hospodářské soutěže. Komise tudíž nemůže podle jejich názoru postupovat metodou extrapolace z malé části projektů silových kabelů, zejména z projektů určených provozovatelům přenosových nebo přepravních soustav, aby prokázala existenci protiprávního jednání postihujícího velký trh. Žalobkyně rovněž tvrdí, že Komise neprokázala existenci účinku protiprávního jednání na ceny účtované zákazníkům nebo na ceny placené spotřebiteli.

150 Zatřetí podle názoru žalobkyň neexistoval pro většinu prodejí silových kabelů spadajících do působnosti napadeného rozhodnutí žádný důkaz o protiprávním jednání v rozporu s čl. 101 odst. 1 SFEU.

151 Začtvrté žalobkyně tvrdí, že, ačkoli je prokázána existence dohody mezi soutěžiteli o prodeji silových kabelů, tato dohoda nemohla být ve většině případů prováděna. Žalobkyně mezi důvody, které zabránily provádění dohody, což ilustrují na případech, uvádějí případ projektu, který se neuskutečnil, protože veřejná zakázka, která byla předmětem diskusí v rámci kartelové dohody, byla zrušena, dále případ legitimní spolupráce mezi výrobcí silových kabelů, i případ zákazníka, který především kvůli svému zájmu o patentovanou technologii konkrétního výrobce neusiloval o konkurenční nabídky, jakož i případ přidělení projektu podniku, který se kartelu neúčastnil, přestože byl tento projekt předmětem diskusí účastníků kartelové dohody. Žalobkyně rovněž uvádějí, že jejich vnitřní struktura bránila provádění dohody, jelikož zaměstnanci, kteří se účastnili schůzek kartelové dohody, často neměli kontakt s týmy, které připravovaly nabídky. Stejně tak velmi dlouhá doba vytváření projektů se silovými kabely a změny zákazníků a specifikací nabídek učinila podle názoru žalobkyň prvotní kontakty mezi soutěžiteli neúčinnými.

152 Komise argumentaci žalobkyň zpochybňuje.

1) K údajnému nesprávnému posouzení

- 153 Je třeba konstatovat, že žalobkyně svými argumenty Komisi v podstatě vytýkají, že ve fázi stanovení pokuty nezohlednila omezenost nebo dokonce neexistenci skutečného dopadu protiprávního jednání na dotčený trh. Žalobkyně především tvrdí, že se protiprávní jednání „nedotýkalo“ většiny prodejců silových kabelů uvedených v oznámení námitek nebo že dohoda „nemohla mít vliv na zákazníky“, a to především na ceny, které jim byly fakturovány. Žalobkyně konečně tvrdí, že skutkové okolnosti mimo kartelovou dohodu oslabily její účinky.
- 154 Dále některé argumenty žalobkyň rovněž poukazují na nedostatek důkazů o existenci dohody. Odpověď Komise na argumenty žalobkyň je ostatně rovněž založena na prokázání existence protiprávního jednání v rozporu s čl. 101 odst. 1 SFEU, a zejména toho, zda je nutné prokázat účinky protiprávního jednání spočívajícího v rozdělení trhu, které lze kvalifikovat jako jednání protiprávní svým účelem. Komise v podstatě tvrdí, že jelikož protiprávní jednání konstatované v napadeném rozhodnutí je jednání protiprávní svým účelem, nemusela v souladu s ustálenou judikaturou (viz rozsudek ze dne 13. prosince 2012, Expedia, C-226/11, EU:C:2012:795, bod 35 a citovaná judikatura) prokázat jeho účinky. Komise odkazuje rovněž na judikaturu, podle níž i částečné provedení dohody s protisoutěžním účelem stačí k vyloučení možného závěru o neexistenci dopadu uvedené dohody na trh (rozsudek ze dne 25. října 2005, Groupe Danone v. Komise, T-38/02, EU:T:2005:367, bod 148).
- 155 Žalobkyně v replice vysvětlily své přednesené řeči a uvedly, že své argumenty k omezenému provádění protiprávního jednání a neexistenci dopadu protiprávního jednání na ceny uplatňují ohledně závažnosti protiprávního jednání, a nikoli ve věci konstatování jeho existence. Podle žalobkyň musí být protisoutěžní dohoda, která nebyla plně provedena a nemá v žádném případě dopad na ceny pro zákazníky, považována za méně závažnou než dohoda, která je plně provedena a působí újmu zákazníkům tím, že zvyšuje ceny.
- 156 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že většina argumentů žalobkyň shrnutých v bodech 153 až 155 výše vyplývá ze změny pojmu „implementování“ protiprávního jednání, který je uveden v bodě 22 pokynů pro výpočet pokut z roku 2006, s pojmem „skutečný dopad na trh“, který pokud jej lze změřit, může Komise zohlednit při stanovení pokuty podle pokynů pro výpočet pokut uložených podle čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17 a čl. 65 odst. 5 [UO] (Úř. věst. 1998, C 9, s. 3, dále jen „pokyny pro výpočet pokut z roku 1998“). Podle samotného znění bodu 22 pokynů pro výpočet pokut z roku 2006, ve znění použitelném na skutkové okolnosti projednávané věci, nemusí Komise pro účely výpočtu pokuty nutně vzít v úvahu konkrétní dopad na trh, nebo jeho neexistenci, jakožto přitěžující nebo polehčující okolnost při posouzení závažnosti protiprávního jednání. Postačuje, jako v projednávaném případě, že podíl hodnoty tržeb, které mají být zohledněny, stanovený Komisí je na základě uvedeného ustanovení odůvodněný dalšími skutečnostmi, které mohou mít vliv na určení závažnosti, jako je samotná povaha protiprávního jednání, kumulovaný podíl všech dotčených stran a jeho zeměpisný rozsah.
- 157 Pokud tedy žalobkyně svými argumenty směřují k prokázání toho, že kartelová dohoda nemohla působit účinky nebo dosáhnout kýžených výsledků z důvodů nezávislých na vůli účastníků kartelové dohody, musí být tyto argumenty zamítnuty.
- 158 Je-li třeba vykládat argumenty žalobkyň v tom smyslu, že mají za to, že Komise neprokázala provádění protiprávního jednání, tyto argumenty nemohou uspět.
- 159 Je totiž třeba uvést, že jediný argument uplatněný žalobkyněmi, který by mohl být považován za týkající se provádění protiprávního jednání, je argument, že společnost Nexans France nemohla provést dohodu z důvodu své vnitřní organizace, jelikož zaměstnanci, kteří se účastnili schůzí kartelu, nebyli v kontaktu s týmy, které připravovaly nabídky. Tento argument však nemůže obstát, neboť údajná neschopnost provádět pokyny vyplývající z dotčených dohod nedostačuje k vyvrácení zjištění Komise založeného na důkazech uvedených v napadeném rozhodnutí a nezpochybněných žalobkyněmi, podle kterého společnost Nexans France, stejně jako ostatní účastníci kartelové dohody, celkově dodržovala dohodu

o „domovském území“ a podílela se na rozdělení projektů se silovými kabely mezi asijské výrobce a evropské výrobce v rámci rozdělení na „územích vývozu“ a na rozdělení projektů se silovými kabely mezi evropské výrobce v rámci rozdělení na „územích vývozu“ přidělených evropským výrobcům, jakož i na rozdělení projektů se silovými kabely v rámci rozdělení na „domovském území“ evropských výrobců.

2) K údajnému porušení povinnosti uvést odůvodnění

- 160 Pokud jde o výtku vycházející z nedostatečného odůvodnění, je třeba připomenout, že odůvodnění požadované článkem 296 SFEU musí být přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musí z něj jasné a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl vykonat přezkum (rozsudek ze dne 29. září 2011, *Elf Aquitaine v. Komise*, C-521/09 P, EU:C:2011:620, bod 147 a citovaná judikatura).
- 161 V projednávaném případě je třeba uvést, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, Komise v bodě 1007 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, proč měla v odpovědi na argumenty předložené žalobkyněmi během správního řízení za to, že jediné a trvajících protiprávní jednání bylo v projednávané věci plně provedeno. Komise totiž připomněla, že unijní soudy potvrdily, že „skutečnost, že dohody nebyly prováděny v plném rozsahu, neznámá, že kartelové dohody nebyly uplatňovány v praxi“, a skutečnost, že „[Komise] nemá k dispozici důkazy prokazující existenci dohody v každém členském státě a u každé smluvní strany, která byla dotčena kartelovou dohodou, neznámá, že dohoda nebyla provedena“.
- 162 Stejně tak v bodě 1006 odůvodnění napadeného rozhodnutí odpověděla Komise na argument žalobkyně, který rovněž uplatnila během správního řízení, podle kterého protiprávní jednání nemělo vliv na hospodářskou soutěž v rámci EHP, tak že uvedla, že v rozsahu, v němž dohody sankcionované napadeným rozhodnutím jsou protiprávním jednáním v rozporu s čl. 101 odst. 1 SFEU, není nutné pro účely výpočtu pokuty prokázat úroveň dopadu těchto dohod na trh nebo na hospodářskou soutěž nebo tuto skutečnost zohlednit.
- 163 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že okolnost, že judikatura citovaná Komisí v poznámce pod čarou 1413 na podporu vysvětlení podaného v bodě 1006 odůvodnění napadeného rozhodnutí je irelevantní a uvedené vysvětlení není vhodným základem pro odmítnutí zohlednit údajnou neexistenci účinků protiprávního jednání v EHP ve fázi posouzení jeho závažnosti (viz bod 156 výše), je neúčinná v rozsahu, v němž je uplatňována na podporu této výtky.
- 164 Podle ustálené judikatury je totiž povinnost uvést odůvodnění podstatnou formální náležitostí, která musí být odlišena od otázky opodstatněnosti odůvodnění, která spadá do legality merita sporného aktu. Výtky a argumenty směřující ke zpochybnění opodstatněnosti tohoto aktu jsou tedy v rámci žalobního důvodu, který se týká neexistence nebo nedostatečnosti odůvodnění, neúčinné (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 22. března 2001, *Francie v. Komise*, C-17/99, EU:C:2001:178, body 35 až 38, a ze dne 15. června 2005, *Corsica Ferries France v. Komise*, T-349/03, EU:T:2005:221, body 52 a 59).
- 165 První část třetího žalobního důvodu je tedy třeba zamítnout.

b) K druhé části třetího žalobního důvodu

- 166 Žalobkyně uvádějí, že z bodů 998 až 1010 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že Komise zvýšila podíl tržeb o 2 % pro všechny podniky z důvodu rozsahu kumulovaného tržního podílu všech podniků a z důvodu zeměpisného rozsahu protiprávního jednání. Žalobkyně tvrdí, že argumentace

rozsahem kumulovaného tržního podílu není opodstatněná vzhledem k tomu, že několik účastníků se v průběhu protiprávního jednání změnilo, a zejména že některé podniky se k protiprávnímu jednání připojily dlouho po 18. únoru 1999 a svoji účast ukončily před konečným datem 28. ledna 2009.

167 Komise argumentaci žalobkyně zpochybňuje.

168 V tomto ohledu je třeba uvést, že, jak tvrdí žalobkyně, přestože se všechny podniky zapojené do kartelové dohody této dohody neúčastnily po celé dotčené období, nemění to nic na tom, že po většinu své existence spojovala kartelová dohoda hlavní evropské a japonské výrobce podmořských a podzemních silových kabelů vysokého a velmi vysokého napětí. Kromě toho posílila kartelovou dohodu v průběhu období od konce roku 2001 do roku 2006 účast menších evropských dodavatelů, jako jsou společnosti Brugg Kabel, nkt cables, Safran a Silec Cable, a v období od konce roku 2002 do poloviny roku 2005 účast jihokorejských dodavatelů. Jak dále uvádí Komise, aniž jí žalobkyně oponují, počet účastníků dotčeného trhu, kteří nejsou adresáty napadeného rozhodnutí, je velmi omezený. Za těchto okolností je po provedení důkladné kontroly třeba konstatovat, že Komise mohla mít za to, aniž se dopustila nesprávného posouzení, že všichni adresáti rozhodnutí dohromady představovali téměř všechny podniky na trhu EHP s podmořskými a podzemními silovými kabely vysokého a velmi vysokého napětí. Komise rovněž měla správně za to, že tato skutečnost a téměř celosvětový zeměpisný rozsah kartelové dohody, který žalobkyně nezpochybnila, činily protiprávní jednání závažnějším, a tudíž zvyšovaly podíl hodnoty tržeb, který je třeba zohlednit, o 2 %.

169 Druhou část třetího žalobního důvodu je tedy třeba zamítnout.

c) K třetí části třetího žalobního důvodu

170 Žalobkyně tvrdí, že rozlišení provedené Komisí mezi evropskými podniky a japonskými podniky, pokud jde o podíl hodnoty tržeb přijatý k zohlednění závažnosti protiprávního jednání, je v rozporu se zásadou rovného zacházení.

171 Žalobkyně připomínají, že podíl hodnoty tržeb použitý Komisí pro evropské podniky byl o 2 % vyšší než podíl hodnoty tržeb použitý pro jiné podniky. Za účelem odůvodnění tohoto rozlišování uvedla Komise v bodě 999 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že kromě mechanismů přidělování „kartelové konfigurace A/R“ „byly některé projekty týkající se EHP dodatečně rozděleny mezi evropské výrobce v rámci evropské kartelové konfigurace“. Žalobkyně přitom zdůrazňují, že podle Komise „tato jiná jednání, která se týkala pouze evropských výrobců, zintenzivnila narušení hospodářské soutěže způsobené již dohodou o rozdělení trhů mezi evropskými, japonskými a jihokorejskými výrobci, a tudíž zvýšila stupeň závažnosti protiprávního jednání“ a že „dodatečné narušení trhu způsobené evropskou kartelovou konfigurací odůvodnilo zvýšení stupně závažnosti o 2 % u podniků, které se tímto způsobem účastnily kartelové dohody“.

172 Žalobkyně zpochybňují toto rozlišování tvrzením, že „evropská kartelová konfigurace“ nebyla prováděna výlučně evropskými podniky. Z napadeného rozhodnutí totiž vyplývá, že se japonské a jihokorejské podniky účastnily diskusí o některých projektech evropských zákazníků. Žalobkyně mají dále za to, že Komise neprokázala, jakým způsobem „zintenzivnila [uvedená konfigurace] již způsobené narušení hospodářské soutěže“, ani o jaké „dodatečné narušení“ vyvolané touto konfigurací se jednalo.

173 Komise argumentaci žalobkyně zpochybňuje.

174 Je namístě připomenout, že podle ustálené judikatury platí, že vždy, když se Komise rozhodne uložit pokuty podle práva hospodářské soutěže, je povinna dodržovat obecné právní zásady, mezi které patří zásada rovného zacházení, tak jak je vykládána unijními soudy. Tato zásada vyžaduje, aby se srovnatelnými situacemi nebylo zacházeno odlišně a s odlišnými situacemi stejně, není-li takové

zacházení objektivně odůvodněné (viz rozsudky ze dne 27. června 2012, *Bolloré v. Komise*, T-372/10, EU:T:2012:325, bod 85 a citovaná judikatura, a ze dne 19. ledna 2016, *Mitsubishi Electric v. Komise*, T-409/12, EU:T:2016:17, bod 108 a citovaná judikatura).

175 Pokud jde o posouzení závažnosti chování evropských podniků v porovnání s chováním asijských podniků, a především japonských podniků, je třeba připomenout, že Komise kvalifikovala protiprávní jednání uvedené v napadeném rozhodnutí jako jediné a trvající protiprávní jednání sestávající ze dvou konfigurací, a sice z „kartelové konfigurace A/R“ a z „evropské konfigurace“ uvedené kartelové dohody. První z těchto konfigurací obsahovala dohodu o „domovském území“, v níž se japonské a jihokorejské podniky zavázaly opustit evropské „domovské území“, které bylo vyhrazeno členům R této kartelové dohody, výměnou za vzájemný závazek těchto členů R opustit japonské a jihokorejské „domovské území“ a rozdělit si projekty nacházející se ve většině zbývajících zemí světa označovaných jako „území vývozu“. Cílem druhé z těchto konfigurací, jak vyplývá z bodu 12 výše, bylo rozdělení projektů nacházejících se na evropském „domovském území“ a projektů přidělených na evropské straně „území vývozu“ mezi evropské podniky.

176 Důvody, proč Komise měla za to, že obě kartelové konfigurace byly součástí jediného protiprávního jednání, jsou uvedeny v bodech 527 až 619 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Pokud jde o podmínku existence stejného a jediného cíle spojujícího uvedené konfigurace kartelové dohody, konstatovala Komise v této souvislosti v bodě 534 odůvodnění uvedeného rozhodnutí následující:

„Evropská kartelová konfigurace (a přidělování mezi asijskými podniky) podléhaly celosvětové dohodě a přinesly jí účinnost. Na evropských schůzkách členů R totiž evropský koordinátor předával dál informace z diskusí, které se uskutečňovaly v průběhu schůzek skupiny A/R. Za tímto účelem účastníci často organizovali schůzky R krátce po schůzkách A/R [...]. Účastníci během schůzek R nadto vyjadřovali svůj zájem o projekty na územích vývozu, které měly být projednávány na schůzích A/R. Stejně tak strany účastníci se schůzek A/R byly informovány o hlavních diskusích probíhajících v evropské kartelové konfiguraci [...]. Evropská kartelová konfigurace tak byla nedílnou součástí celkového plánu.“

177 Komise shledala většinu japonských a jihokorejských podniků odpovědnými za účast na kartelové dohodě v plném rozsahu, včetně její evropské konfigurace. Komise konkrétně přičetla odpovědnost za celou uvedenou kartelovou dohodu japonským podnikům patřícím mezi hlavní účastníky kartelové dohody, tedy společností Sumitomo Electric Industries, Hitachi Cable a jejich společnému podniku J-Power Systems, společností Furukawa Electric, Fujikura a jejich společnému podniku Viscas.

178 V bodě 537 odůvodnění napadeného rozhodnutí však Komise rozlišila stupeň účasti jednotlivých podniků na kartelové dohodě. Komise totiž měla za to, že:

„Hlavní účastníci kartelové dohody [Nexans, Pirelli/Prysmian, Furukawa (Electric), Fujikura a Viscas, Sumitomo (Electric Industries), Hitachi (Cable) a (J-Power Systems)] byli titíž jak pro [podmořské] tak pro [podzemní] silové [kabely] a uplatňovali [dohodu] o vnitrostátním území současně s dohodou o přidělování projektů na územích vývozu. Zatímco japonské a [jihokorejské] podniky nebyly z objektivních důvodů zapojeny do evropské konfigurace kartelové dohody, společnosti Nexans a Pirelli/Prysmia se aktivně účastnily obou konfigurací.“

179 Právě z tohoto zjištění dospěla Komise v bodě 999 odůvodnění napadeného rozhodnutí k závěru, kterého se týkají argumenty žalobkyně, že protiprávní jednání, kterého se dopustily evropské podniky, je třeba považovat za závažnější než jednání, kterého se dopustily japonské podniky, a že tedy z důvodu zapojení evropských podniků do „evropské konfigurace kartelové dohody“ musí být jejich podíl hodnoty tržeb použitý pro výpočet základní částky pokuty zvýšen o 2 %.

- 180 V tomto ohledu je třeba mít za to, že skutečnost, jak tvrdí žalobkyně, že účast japonských podniků byla podobná účasti evropských podniků, pokud jde o „evropskou konfiguraci kartelové dohody“, i kdyby byla prokázána, nemůže zpochybnit závěr Komise, podle kterého je přidělování projektů v rámci EHP dodatečnou skutečností, která odůvodňuje postih dodatečným procentním podílem z titulu závažnosti protiprávního jednání.
- 181 Je totiž třeba uvést, že kromě „konfigurace A/R kartelové dohody“, v níž se asijské a evropské podniky zejména dohodly, že si nebudou navzájem vstupovat na svá „domovská území“, si evropští výrobci, včetně žalobkyň, rozdělovali jednotlivé projekty se silovými kabely přidělené členům R uvedené kartelové dohody. Jak konkrétně vyplývá z bodu 73 odůvodnění napadeného rozhodnutí, takové rozdělení se týkalo jak přidělování projektů na „územích vývozu“ prováděného v rámci „kartelové konfigurace A/R“, tak přidělování projektů náležejícím členům R na základě dohody o „domovském území“, to znamená projektů umístěných na „domovských územích“ evropských výrobců. Je třeba uvést, že ačkoli rozdělení v této konfiguraci A/R a rozdělení projektů v rámci evropské konfigurace byla úzce provázána, jak Komise uvedla v bodě 534 odůvodnění napadeného rozhodnutí, evropská konfigurace s sebou v projednávaném případě nesla dodatečný závazek rozdělení projektů, který šel nad rámec stávajících pravidel pro přidělování projektů v „kartelové konfiguraci A/R“.
- 182 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, není kromě toho pochyb o tom, že rozdělení projektů podzemních a podmořských silových kabelů vysokého napětí v rámci „evropské konfigurace kartelové dohody“ posílilo narušení hospodářské soutěže, které v EHP způsobila „konfigurace A/R“ uvedené kartelové dohody.
- 183 Bylo tudíž odůvodněné, jak tvrdí Komise, že posouzení závažnosti chování výrobců účastnících se kartelové dohody v rámci „evropské kartelové konfigurace“, zejména chování evropských výrobců, odráží dodatečnou újmu pro hospodářskou soutěž v rámci EHP.
- 184 Argument žalobkyň, že se Komise v podstatě dopustila nesprávného posouzení, když měla za to, že se japonské podniky neúčastnily „evropské kartelové konfigurace“ na stejné úrovni jako evropské podniky, je tudíž irelevantní, pokud jde o porušení zásady rovného zacházení s žalobkyněmi.
- 185 Takový argument, byť opodstatněný, by totiž byl s to odůvodnit zvýšení procentního podílu hodnoty tržeb uplatněného vůči japonským podnikům.
- 186 Naopak tato okolnost je irelevantní, pokud jde o procentní podíl hodnoty tržeb uplatněný ve vztahu k žalobkyním za účelem zohlednění závažnosti jejich chování, jelikož zásada rovného zacházení nemůže založit právo na nediskriminační uplatňování protiprávního zacházení (rozsudek ze dne 11. září 2002, Pfizer Animal Health v. Rada, T-13/99, EU:T:2002:209, bod 479).
- 187 Z výše uvedeného plyne, že třetí část třetího žalobního důvodu je třeba zamítnout, a tudíž je třeba zamítnout tento žalobní důvod v plném rozsahu.
- 188 Žalobní důvody a argumenty vznesené žalobkyněmi na podporu jejich návrhových žádání směřujících ke změně byly zamítnuty, a vzhledem k neexistenci důkazů, které by v projednávané věci případě odůvodnily snížení výše uvedených pokut, je třeba zamítnout návrhová žádání směřující ke snížení částky těchto pokut.
- 189 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba konstatovat, že žaloba musí být zamítnuta v plném rozsahu.

IV. K nákladům řízení

¹⁹⁰ Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměly ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedeným uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (osmý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Nexans France SAS a Nexans SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

Collins

Kančeva

Barents

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 12. července 2018.

Podpisy.

Obsah

I. Skutečnosti předcházející sporu	1
A. Žalobkyně a dotčené odvětví	2
B. Správní řízení	2
C. Napadené rozhodnutí	3
1. Dotčené protiprávní jednání	3
2. Odpovědnost žalobkyní	4
3. Uložené pokuty	4
II. Řízení a návrhová žádání účastnic řízení	5
III. Právní otázky	6
A. K návrhovým žádáním směřujícím ke zrušení	6
1. K prvnímu žalobnímu důvodu, který vychází z neexistence právního základu, porušení rozhodnutí o provedení kontroly, práva na obhajobu, čl. 20 odst. 2, 3 a 4 nařízení č. 1/2003 a článku 7 Listiny	6
a) K průběhu kontroly	7
b) K údajné neexistenci právního základu sporných opatření	8
c) K údajnému porušení rozhodnutí o provedení kontroly	10
d) K údajnému porušení práva na obhajobu	11
e) K údajnému porušení čl. 20 odst. 3 a 4 nařízení č. 1/2003	12
f) K údajnému porušení článku 7 Listiny	13
2. Ke druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu z nesprávného posouzení při určení okamžiku zahájení účasti žalobkyní na protiprávním jednání	14
B. K návrhovému žádání směřujícímu ke snížení výše uložených pokut	20
1. K pochybení, kterého se dopustila Komise ohledně trvání účasti společnosti Nexans France na protiprávním jednání	20
2. Ke třetímu žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení a z porušení povinnosti uvést odůvodnění a zásady rovného zacházení při stanovení koeficientu závažnosti pro výpočet výše pokut	21
a) K první části třetího žalobního důvodu	22
1) K údajnému nesprávnému posouzení	23

2) K údajnému porušení povinnosti uvést odůvodnění	24
b) K druhé části třetího žalobního důvodu	24
c) K třetí části třetího žalobního důvodu	25
IV. K nákladům řízení	28

i — Bod 20 tohoto znění byl po jeho prvním online zpřístupnění předmětem jazykové úpravy.